Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 177 (927) ♦ Субота, 17 вересня 1994 року ♦ Ціна договірна

Об'єднує чесна праця

На запрошення ЦК профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств України у Києві перебувала робоча група Інтернаціоналу громадського обслуговування на чолі з генеральним секретарем Інтернаціоналу Гансом Енгельбертсом. Заснована 1907 року з метою відстоювання інтересів трудящих громадського та комунального господарства Європи, ця організація стала однією з найбільших і об'єднує профспілки, що налічують понад 11 мільйонів членів.

Відбулася зустріч членів делегації з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом, під час якої йшов обмін думками про важливість діяльності профспілок цієї галузі у боротьбі за інтереси трудящих в умовах ринкової економіки. Голова Верховної Ради зазначив, що великий досвід Інтернаціоналу буде корисним для нашої молодої держави, «... бо ваша позиція авторитетна, і я впевнений, що вона користується успіхом у тих, хто заробляє собі на життя чесною працею».

Члени робочої групи Інтернаціоналу мали зустріч також з головою Федерації профспілок України, народним депутатом Олександром Стояном, у якій взяли участь голова ЦК профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств Олексій Катеринчук та інші керівники галузевих профспілок України.

Недовіра урядові

15 вересня після тривалого обговорення звіту уряду про підготовку народного господарства республіки до роботи в осінньо-зимовий період кримський парламент не прийняв його і 58 голосами з 98 висловив урядові вотум недовіри. Верховна Рада вимагає від президента Криму відставки уряду і подання рішення про це на затвердження ВР у 7-денний строк.

Парламент висловив також недовіру керівнику Служби державних справ Криму Віктору Мініну і запропонував президенту звільнити його.

У роботі сесії парламенту Криму оголошено перерву до 21 вересня.

Євген Марчук у Криму

15 вересня увечері до Сімферополя прибув віце-прем'єр України Євген Марчук. Він проведе переговори з президентом Кримської Республіки Юрієм Мешковим, Головою ВР Криму Сергієм Цековим, а також з членами Президії ВР і народними депутатами щодо можливих шляхів врегулювання конституційної кризи на півострові.

Луганському інституту Внутрішніх Справ МВС України

Сьогодні у вашому житті день особливий, день прийняття присяги. В ці хвилини кожен з вас переступає невидиму грань, яка відділяє юність від змужніння та зрілості. Гідна поваги ваша життєва позиція, обраний нелегкий шлях вартових правопорядку. Україні сьогодні, як ніколи, потрібна стабільність. Позитивні [illegible]и на економічному фронті немислимі [illegible] стабільності на фронті іншому — боротьби зі злочинністю. Але безкомпромісний двобій із злочинним підпіллям може бути виграний лише підготованими, чесними людьми. Урочисті слова вашої присяги розумію як запевнення народу України у прагненні успішно оволодіти усіма тонкощами юриспруденції, фізично, морально та психологічно підготувати себе до майбутніх перевантажень. Час навчання швидкоплинний, від вас самих залежить його використання, глибина одержаних знань, вмінь та навичок, без яких не можна говорити про нинішніх працівників органів внутрішніх справ України.

Впевнений, що на фундаменті професіоналізму професорсько-викладацького складу, добротності матеріально-технічної бази інституту сформуються висококласні спеціалісти — захисники прав, свобод і інтересів громадян Української держави.

Наполегливості і терпіння на обраному шляху, благополуччя та успіхів!

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 17 вересня 1994 р.

Винахідникам та раціоналізаторам України

17 вересня 1994 року вперше в історії нашої держави відзначається День винахідника та раціоналізатора України.

Їм належить великий творчий доробок, зокрема, у таких галузях, як космічна техніка і технологія, ракето- та літакобудування, електронно-обчислювальна техніка, приладобудування, транспортне та хімічне машинобудування, виробництво нових нетрадиційних матеріалів. Досягнення українських винахідників, науковців, інженерів дістали всесвітнє визнання.

Подальший розвиток винахідництва та раціоналізаторства набуває особливого значення у зв'язку з нагальною необхідністю докорінних змін в економіці, її структурної перебудови, розробки нових нетрадиційних підходів до розвитку вітчизняної науки.

Зрозуміло, що загальний нинішній стан нашого суспільства ускладнює роботу винахідників і раціоналізаторів. Але Україна вже має власну законодавчу базу з питань охорони прав на винаходи. Заснована і розвивається національна система охорони інтелектуальної власності, функціонує державна патентна служба. Все це створює надійні передумови для розвитку творчої думки і підвищення активності винахідницької та раціоналізаторської діяльності як найважливішої основи науково-технічного прогресу.

Шановні винахідники і раціоналізатори України, прийміть щирі поздоровлення з вашим святом та побажання усім вам високої творчої наснаги, нових звершень і подальших успіхів у вашій корисній для України діяльності. Впевнений, що ваша творча натхненна праця сприятиме подоланню негативних явищ в економіці держави, дасть новий могутній поштовх її розвитку.

Щастя вам та вашим сім'ям!

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ, 17 вересня 1994 р.

ДО ТРУДЯЩИХ УКРАЇНИ

ЗВЕРНЕННЯ

Президії Центрального Комітету Компартії України, депутатської Фракції Верховної Ради «Комуністи України — за соціальну справедливість і народовладдя»

Шановні співвітчизники!

17 вересня 1939 року Червона Армія за вказівкою Радянського Уряду перейшла кордон на Збручі, щоб виконати свій священний інтернаціональний обов'язок — подати руку допомоги трудящим Західної України.

«Щастя приходить нежданно, — писав у перші дні визволення Ярослав Галан. — Втомлені швидким маршем бійці Червоної Армії входили у Львів, який вже встиг розцвісти червоними прапорами. Місто показувало бійцям свої рани і крізь сльози посміхалося їм. Перша і єдина армія, яку старий Львів зустрів з радістю, від якої серцю ставало тісно в грудях, тому що Львів знав, що з цією армією крок за кроком іде його друга молодість».

(Закінчення на 3-й стор.).

Дмитро КРЕМІНЬ

АМФОРА

Амфора лежить, ущент розбита,
У густім і курнім полині.
Гупають і б'ють кінські копита
Й тихо завмирають вдалині.
Там — Гіпаніс заховавсь у вирву,
Там — триреми канули у млу...
Господи,
А я ніяк не вирву
Із грудей затруєну стрілу.
Почорніли шкуратяні лати.
Хто за мною?
Зевс?
Ісус?
Аллах?
... Привид України та Еллади
Постає у мене в головах!

Фоторозповідь про археологічні розкопки древньої Ольвії дивіться і читайте на 9-й стор.

ВСТУПНЕ СЛОВО

Голови Верховної Ради України О.Мороза при відкритті другої сесії Верховної Ради України

Шановні народні депутати, гості, представники засобів масової інформації, шановні виборці!

В зв'язку з відкриттям другої сесії Верховної Ради України нового скликання вважаю за необхідне зупинитися на деяких питаннях змісту і організації нашої роботи.

Перша сесія пройшла під знаком істотних змін, що відбувались і в центрі і на місцях у структурах представницької та виконавчої влади. В цей період був обраний новий Президент України, затверджений новий глава Уряду та істотно змінений склад Кабінету Міністрів. В місцеві органи влади всіх рівнів прийшли нові депутати, сформовані нові виконкоми, вперше були обрані населенням голови місцевих Рад. В липні-серпні пройшло дообрання народних депутатів України і на сьогодні загальний кількісний склад Верховної Ради становить 393 народних депутати, що дає змогу після визнання їх повноважень вирішувати всі питання, які належать до її компетенції.

Тепер важливо правильно визначити напрями і пріоритети в нашій діяльності, чітко сформулювати головні завдання, що постають перед вищим законодавчим органом держави на даному етапі.

Ці завдання підказує саме життя, соціально-економічна і політична ситуація, що склалась в Україні на даний момент. Я не буду детально характеризувати її, вона всім відома. Суть її зводиться до того, що в економіці продовжується розвиток кризових явищ, які ведуть до зубожіння народу і посилення соціальної напруги в суспільстві. Разом з тим, досі не вдалося змінити політичний курс на такий, здійснення якого дало б можливість найближчим часом покращити ситуацію. Розвиток економічної кризи йде самопливом, влада втратила важелі управління економічними, соціальними, політико-юридичними та ідеологічними процесами в суспільстві, призвівши фактично до стану безладдя і тотальної безвідповідальності.

Виходячи з цього, головним завданням на найближчий час об'єктивно стає відтворення державної влади в суспільстві, наведення бодай елементарного порядку.

Мушу сказати: роботи тут непочатий край, бо наш державно-правовий механізм, на жаль, являє сьогодні якщо не купу руїн, то в усякому разі, еклектичну і вкрай розбалансовану політичну машину. Про який порядок може йти мова у державі, що не лише фактично відмовилась від власної Конституції, але й не має ні власної твердої валюти, ні навіть затвердженого бюджету? У державі, що кожні півроку змінює без чітко визначеної програми принципові інститути в організації державної влади; державі, що без серйозного наукового обгрунтування відмовляється від своєї власності в процесі здійснення неконтрольованої приватизації, фактичного розтягування її майна?

Саме тому, повторюю, наше найперше завдання як вищого законодавчого органу держави я б визначив так: покласти край організаційно-правовому безладдю у державному будівництві та в здійсненні державної влади в суспільстві. Вирішити це завдання ми зможемо лише скоординувавши зусилля депутатського корпусу з Президентом України (як главою держави за чинною Конституцією), та спираючись на підтримку місцевих Рад всіх рівнів на чолі з їх головами.

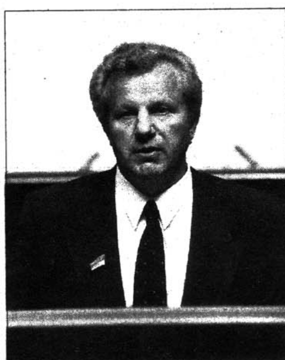
Зрозуміло, створити ефективно діючий державний механізм неможливо за кілька місяців, на це потрібні роки. Але два принципової ваги питання друга сесія повинна вирішити безумовно.

Перше — питання бюджету. Ми зобов'язані прийняти законодавчий акт про порядок формування державного бюджету і відповідальність за його виконання, та затвердити бюджет на 1995 рік. Очевидно, це питання (про порядок формування бюджету) треба додатково включити в перелік питань для розгляду на другій сесії.

І друге — питання Конституції. Слід невідкладно завершити розробку проекту Основного закону та розглянути його на пленарному засіданні до кінця 1994 року з тим, щоб не пізніш як у квітні-червні наступного року ми змогли прийняти новий конституційний закон, на основі якого б здійснювалось подальше формування цілісної правової системи, становлення правової держави в Україні. Як нам краще організувати конституційний процес, аби забезпечити його найкращі результативність — про це ми ще порадимося, з урахуванням пропозицій Президента України та думки науковців.

Це, так би мовити, наріжні камені, які ми обов'язково повинні закласти у підвалини організації державної влади, бо без них будь-яка подальша стабілізація влади просто неможлива.

Разом з тим, приймаючи державний бюджет, ми повинні чітко усвідомлювати, що його характер у вирішальній мірі визначається станом економіки країни. Тому ключові питання, які невідкладно повинна вирішити Верховна Рада, пов'язані з розробкою і прийняттям пакету законодавчих актів, що стосуються економічних і соціальних проблем.

Загальні орієнтири цієї роботи визначені принциповим політико-юридичним документом «Основні засади і напрями становлення економіки України в кризовий період», прийнятим на першій сесії Верховною Радою відповідно до її компетенції, визначеної Конституцією. Зазначений документ покладений в основу діяльності уряду, і завдання відповідних постійних комісій — у тісній взаємодії з Кабінетом Міністрів реалізувати його положення в конкретних законодавчих рішеннях.

В цьому зв'язку, пора, нарешті, навести порядок у формуванні собівартості продукції, яке сьогодні не забезпечує навіть простого відтворення ні матеріального виробництва, ні робочої сили. Фактично йде процес небаченого проїдання основного капіталу України і штучного заниження частки оплати праці у вартості продукції.

Готуючи глибоку реформу оплати праці і доходів населення, слід ретельно проаналізувати негативні наслідки попередньої практики їх регулювання, того факту, що заробітна плата фактично перестала виконувати свої головні функції: стимулюючу, відтворювальну і облікову.

Треба рішуче покласти край антинародній практиці останніх років, що склалася в сфері державних гарантій, коли при кожному черговому перегляді рівня мінімальних соціальних гарантій реальні доходи найменш забезпечених верств населення постійно зменшуються, а доходи найбагатшої частини населення відповідно зростають і коли рівень мінімальної заробітної плати не забезпечує навіть фізіологічного рівня споживання. Відповідні комісії зобов'язані якнайшвидше подати на розгляд Верховної Ради законопроекти, що передбачають підвищення мінімальної заробітної плати, розмірів пенсій і їх диференціацію залежно від стажу роботи та інших чинників, встановлення гарантованого мінімального прожиткового рівня, компенсацію втрат громадян від знецінення їх грошових вкладів. Потрібно дуже уважно подивитись на збереження соціальних гарантій потерпілим від Чорнобильської катастрофи.

Враховуючи помилки минулого, необхідно терміново створити надійний механізм захисту національного ринку від зовнішньої експансії у всіх його складових: ринку товарів і послуг, капіталів, валюти, робочої сили, інформації тощо. Одночасно необхідно створити надійний механізм стимулювання активізації іноземних інвестицій в економіку України, гарантування їх ефективного використання.

Особливої уваги потребує забезпечення повноцінної законодавчої бази роздержавлення власності та здійснення дійового контролю за процесами приватизації в Україні. Крок у цьому напрямі ми зробили на першій сесії, слід бути послідовними і надалі в цьому. Практика свідчить про наявність великих прогалин у законодавстві про приватизацію, невміння і небажання відповідних органів контролювати її здійснення в інтересах більшості громадян України і держави.

Досвід роботи Верховної Ради переконує в необхідності запровадити більш чітку координацію і узгодженість в роботі постійних комісій, особливо економічного профілю, виробити у них комплексний підхід до формування економічної та соціальної політики держави. З цією метою, очевидно, доцільно було б покласти на Голову Верховної Ради координацію діяльності голів постійних комісій: економічної, фінансів, бюджету, базових галузей, паливно-енергетичного і агропромислового комплексів, соціальної політики та праці. Тоді ми забезпечимо комплексний підхід при внесенні необхідних змін у податкову, кредитну, фінансову політику, валютне регулювання, які повинні бути зроблені найближчим часом.

Посиленої уваги потребують питання зовнішньої політики. Не можу ще раз не наголосити: ми повинні забезпечити присутність України при вирішенні різних проблем світового значення, які так чи інакше зачіпають інтереси нашої держави та забезпечити реалізацію цих інтересів. Інтенсивні дипломатичні контакти останніх місяців підтверджують, що Україна цікавить світове товариство поки що, на жаль, насамперед в контексті приєднання її до договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Потрібно приєднуватись до нього Україні чи ні? Які наслідки це дасть для світового співтовариства? Чи не варто було б прийняти універсальний міжнародний документ, який би охоплював і предмет цього договору, і гарантував безпеку України та інших держав? Потрібний серйозний глибокий аналіз цих питань нашою постійною Комісією у закордонних справах разом із зовнішньополітичними відомствами України та відповідними науковими установами.

Можливо, варто було б, користуючись ювілеєм ООН та 50-річчям Ялтинської угоди, запропонувати проведення у січні-лютому в Україні міжнародної конференції з питань нерозповсюдження ядерної зброї, запросивши представників інших держав та відповідних міжнародних організацій, експертів.

Повертаючись до проблеми створення ефективно діючого державного механізму, раціональної організації державної влади, ми повинні чітко усвідомлювати, що та система влади, яка складається в Україні в останні роки, відображає суперечливий перехідний етап розвитку країни. Тому вона об'єктивно не може стати завершеною і досконалою державно-правовою системою, стабільною на десятиліття. Зважаючи на це, ми повинні поставити перед собою двоєдине завдання. По-перше, забезпечити формування тих ланок у діючій системі влади, які необхідні для її завершення і нормального функціонування на даному етапі. Це, насамперед, прийняття закону про місцеві Ради, створення Конституційного суду, прийняття пакету рішень і законодавчих актів з питань, умовно кажучи, парламентського права (тобто, врегулювання діяльності Верховної Ради, Президії, постійних комісій, депутатів і т.д.), створення системи державного контролю, прийняття Закону про Кабінет Міністрів і т.д.

По-друге, слід вже на цій сесії подумати про утворення спеціальної державної комісії у питанні розробки концепції державно-правової реформи в Україні. Ця комісія, скажімо, через півроку мала б подати таку концепцію на розгляд Верховної Ради для прийняття відповідного рішення. Вже цілком очевидно, що нам не обійтись однією лише судово-правовою реформою, вирваною із загального процесу реформування держави і системи законодавства. Потрібна і глибока адміністративна реформа, і реформування законодавчої гілки влади, і оптимізація виборчої системи, відповідно до тих положень, що випливатимуть з нової Конституції України та практики її застосування, і в їх зв'язку із здійсненням соціально-економічних та політичних перетворень.

Якщо не започаткувати ці стратегічної ваги рішення сьогодні, то завтра і післязавтра ми будемо залишатись там же, де знаходимось тепер.

Окремої уваги заслуговує блок питань, які стосуються внутрішньої організації та забезпечення діяльності Верховної Ради України. Професіоналізація парламенту потребує відповідної перебудови не лише відносин між комісіями, Президією та керівництвом Верховної Ради, але й структури та організації роботи апарату Верховної Ради. Значного підсилення вимагає наукове забезпечення законотворчого процесу, планування законодавчої діяльності та її координація, налагодження тісної взаємодії з іншими суб'єктами законодавчої ініціативи, насамперед з Президентом та урядом України. Президія та керівництво Верховної Ради до кінця року повинні вирішити питання щодо створення Інституту законодавства, Національного парламентського видавництва та Парламентської бібліотеки, сформувати раціональну структуру Секретаріату.

Нам слід нарешті поставити діяльність всіх структур Верховної Ради на планомірну основу, органічно поєднуючи вирішення невідкладних актуальних питань з роботою на перспективу. І при цьому — знайти організаційні, матеріальні та правові важелі, за допомогою яких істотно підвищити рівень відповідальності кожного депутата, кожного керівника і фахівця за виконання своїх обов'язків перед виборцями і державою.

Словом, нас чекає складна, напружена робота. Хочу побажати всім нам усвідомити історичну значимість того, що ми маємо здійснити, і з цим усвідомленням свого громадянського обов'язку виконати ті завдання, які поставив перед нами час.

Парламентська хроніка

Скасовано рішення про російський статус Севастополя

Денне й вечірнє засідання 15 вересня

Денне засідання розпочалося з обговорення постанови Верховної Ради «Про порядок висвітлення роботи другої сесії Верховної Ради України». З цього питання виступили представники майже всіх депутатських фракцій та груп і всі як один наполягали на прямій радіотрансляції із сесійних засідань. Щодо повної телетрансляції в запису, то тут думки розійшлися. Зокрема головуючий О.Мороз зауважив, що кожний день телетрансляції коштуватиме 40 мільярдів карбованців, а тому, перш ніж приймати рішення, депутатам слід добре подумати. Обговоривши це питання, сесія прийняла рішення: задовольнитися прямою радіотрансляцією та щоденними репортажами по телебаченню.

Після того депутати прийняли рішення про організацію роботи сесії. Як відомо, свою роботу друга сесія розпочала позавчора, а завершити її плановано 23 грудня нинішнього року. На пропозицію Голови Верховної Ради О.Мороза прийнято також положення, яке передбачає, що коли протягом дня заплановано розглянути, скажімо, вісім питань, то роботу припинятимуть доти, доки всіх їх не буде розглянено. В.Чорновіл зауважив, що такі принципи роботи погіршать якість законів, бо можна передбачити, що у вечірні години депутати намагатимуться приймати питання списком, належно не обговоривши їх. Проте до його слів депутати не дослухалися, і 227 голосами рішення було прийняте.

Потому сесія перейшла до розгляду постанови «Про рішення Севастопольської міської Ради народних депутатів «Про статус міста Севастополя» від 23 серпня 1994 року». Доповідав з цього питання О.Лавринович. Зокрема, він зазначив, що за Конституцією України Севастополь був і є містом республіканського підпорядкування і всі роки перебував на державному бюджеті України. Тому це рішення є не що інше, як чергова спроба порушення територіальної цілісності України, закріпленої статті 70 Конституції України. Це рішення йде також урозріз із Конституцією Республіки Крим, в статті 7 якої Севастополь визначено невід'ємною частиною республіки. Суперечить воно міждержавним угодам України з Російською Федерацією та загальноприйнятим принципам міжнародного права. А тому відповідно до пункту 31 частини 3 статті 97 Конституції України пропоновано скасувати рішення Севастопольської міської Ради. Під час обговорення декотрі депутати запитували, чому йдеться лише про скасування протиправного рішення і не порушують питання кримінальної відповідальності за злочин перед державою і не ставлять питання про розпуск Верховної Ради Криму. На це О.Мороз зауважив: він не хотів би, щоб таке просте й зрозуміле питання пов'язували із загальною політичною ситуацією в Криму, а тому й пропоновано скасувати це рішення, а вже згодом, після того як у Криму побуває спеціальна комісія Верховної Ради, можна буде розглядати це питання. 303 голосами рішення Севастопольської міської Ради про російський статус міста Севастополя було скасовано.

Після перерви депутати затвердили Геннадія Удовенка на посаду міністра закордонних справ України та прийняли рішення про створення спеціальної парламентської комісії, яка має всебічно проаналізувати ситуацію в Республіці Крим. До її складу ввійшли 14 чоловік, що представляють у парламенті різні фракції та групи.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Олександр Мороз зустрівся з Петером Хансеном та послом Куби

Обговоренню проблем подолання наслідків Чорнобильської аварії та широкого кола питань співробітництва з ООН — було присвячено зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза із заступником Генерального секретаря ООН з гуманітарних питань, координатором міжнародної допомоги ООН з подолання наслідків Чорнобильської аварії Петером Хансеном, що відбулася вчора у Києві. Оонівський представник відвідав нашу державу в рамках офіційного візиту до Білорусі, Росії та України — країн, які безпосередньо постраждали від Чорнобильської трагедії. Цей візит передує зустрічі з питань Чорнобиля, що відбудеться 19 вересня у Женеві, де обговорюватимуть майбутні зусилля ООН щодо пом'якшення наслідків аварії.

Того ж дня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв посла Республіки Куба в Україні Діохенеса Ернандеса Асторгу.

Подробиці зустрічі — у наступному номері газети.

Усе тлінне, тільки не оргвисновки

Президія Кабінету Міністрів ухвалила застосувати чергові адміністративні стягнення до керівників підприємств і організацій, які гребують вчасною платою за імпортований з Російської Федерації природний газ. В телеграмі від РАТ «Газпром» на адресу українського уряду зазначено, що незважаючи на затверджені схеми погашення заборгованості за природний газ, загальний борг невпинно зростає і перевищує вже 2 мільярди доларів США. З цієї причини імпорт природного газу в Україну скорочується з 14 вересня і може бути припинений взагалі.

Президія Кабінету Міністрів також констатувала низьку ефективність системи українського експорту за держконтрактом і держзамовленням і схвалила законопроекти економічних відомств, які стосуються оподаткування прибутку суб'єктів господарської діяльності за ставкою 30 відсотків, а також майна юридичних та фізичних осіб.

«Запровадити надзвичайний стан в енергетиці»

Така вимога прозвучала на всеукраїнській нараді з питань забезпечення економіки і комунально-побутових споживачів України електричною і тепловою енергією в осінньо-зимовий період 1994-1995 років, яка відбулася 15 вересня у Києві. У ній взяли участь керівники міністерств і відомств, представники обласних Рад народних депутатів, спеціалісти Міненерго і Держкоматому, директори електростанцій, начальники залізниць, представники інших галузей народного господарства.

У доповіді міністра енергетики і електрифікації України Вілена Семенюка відзначалось, що ніколи ще енергетика республіки не перебувала напередодні осінньо-зимового періоду у такому складному, критичному стані. Далися взнаки не тільки замороження цін на електроенергію при одночасному підвищенні цін на енергоносії, а й прорахунки в ході підготовки до наступної зими.

Сьогодні на складах теплових станцій вугілля на півтора мільйона тонн, а мазуту — на півмільйона тонн менше порівняно з відповідним періодом минулого року.

Гранично загострилась проблема платежів. Борг споживачів перед енергетиками вже досяг 6,7 трильйона карбованців. А енергетики в свою чергу заборгували за енергоносії 6,5 трильйона карбованців. Як відзначив перший заступник голови Держкоматому Нур Нігматуллін, вперше за всю історію атомні станції, у тому числі і Чорнобильська, працюють буквально «з коліс», без мінімального запасу палива. Оплачено лише за 25 відсотків уранових зборок.

Прем'єр-міністр України Віталій Масол, який виступив на нараді, оцінив становище в економіці країни як важке, заявив, що уряд знайшов можливість надати допомогу галузі, відкрив кредитну лінію для закупівлі мазуту, працює над тим, щоб збільшити обсяги поставок газу, нафти, вугілля. Разом з тим, підкреслив він, і самі енергетики повинні задіяти всі свої можливості і резерви. Якщо не будуть збільшені виробництво і реалізація електроенергії, то економіка України не виживе.

Для вирішення цього завдання, продовжив Віталій Масол, в кожній області повинні бути створені оперативні штаби, розроблені заходи щодо енергозбереження.

Заява Народного руху України

Делегати п'ятих Всеукраїнських зборів Народного руху України, члени Великої ради Руху прийняли звернення до Верховної Ради України у зв'язку з «фактичним припиненням розслідування справи зникнення Михайла Бойчишина». Вони вимагають від парламентаріїв і особисто Голови ВР — Олександра Мороза негайно розглянути на засіданні питання про хід розслідування, заслухати в цьому зв'язку звіт відповідних відомств, взяти під контроль справу, що прикувала увагу громадськості.

ДО ТРУДЯЩИХ УКРАЇНИ

(Початок на 1-й стор.)

27 жовтня 1939 року близько півтори тисячі депутатів Народних зборів Західної України, виконуючи накази своїх виборців, прийняли документи епохального значення — Декларацію про встановлення Радянської влади на всіх західноукраїнських землях, Декларацію про возз'єднання Західної України з УРСР.

Воля і бажання трудящих Західної України до возз'єднання були закріплені історичними постановами позачергової п'ятої сесії Верховної Ради Союзу РСР від 1 листопада 1939 року та позачергової третьої сесії Верховної Ради Української РСР від 15 листопада 1939 року.

Трудящі західноукраїнських земель, возз'єднавшись з Радянською Україною, влилися до складу СРСР, здійснивши тим самим революційний стрибок від капіталізму до соціалізму, від безправності і відсталості — до соціального і культурного прогресу.

Комуністична партія, визначаючи свою політику в західних областях УРСР, передусім зосередила увагу на докорінній перебудові суспільно-економічної основи життя трудящих для того, щоб підтягнути економічно відсталі райони до рівня, досягнутого республікою і країною в цілому. На втілення даної програми в життя було спрямовано енергію всіх народів нашої Батьківщини і в першу чергу великого російського народу.

Спираючись на цю безкорисливу братерську допомогу, трудящі возз'єднаного краю змогли у найкоротший строк ліквідувати економічну і культурну відсталість, яка їм лишилась у спадщину, здійснити індустріалізацію і соціалістичне перетворення сільського господарства, справжню культурну революцію.

Звичайно, складний історичний процес становлення нового життя проходив неоднозначно. Поряд з незаперечними здобутками мали місце і негативні явища. Та не вони були визначальними у долі багатомільйонного населення регіону.

На жаль, починаючи з 90-х років під керівництвом так званих націоналпатріотів в західних областях, як дещо пізніше і по всій Україні, розпочалася цілеспрямована руйнація досягнень радянської, соціалістичної доби. Але попри все, ми твердо переконані, що силоміць нав'язаний народові шлях капіталізації веде у безвихідь, він позбавлений майбутнього.

Вітаючи трудящих республіки з 55-річчям початку процесу возз'єднання західноукраїнських земель з Радянською Україною, несхитно віримо, що ідеали соціалізму та радянської форми народовладдя, братерства і дружби народів ближчим часом знову владарюватимуть на нашій землі.

Серпень на кордоні: мігрантів, зброї і наркотиків не меншає

Службово-оперативна обстановка на Державному кордоні України продовжує залишатися гострою і напруженою. В минулому місяці не поменшало спроб незаконного переміщення через кордон нелегальних мігрантів, різноманітної зброї, боєприпасів, наркотиків та інших небезпечних контрабандних товарів.

Виконуючи Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби із злочинністю» українські прикордонники в серпні провели операцію «Заслін-94», про ефективність якої яскраво промовляють цифри: тільки в ході оперативно-військових пошуків на кордоні було затримано 1871 порушника. Значна їх кількість, як і раніше, була на дільницях україно-російського, україно-польського і україно-білоруського кордонів. Майже 80 відсотків затриманих — громадяни Північно-Східної Азії, Близького та Середнього Сходу.

За серпень особовий склад Прикордонних військ оформив проїзд через кордон 9,1 млн чоловік та 1,5 млн транспортних засобів. Під час здійснення контролю на пунктах пропуску і на об'їзних шляхах вилучено 1137 одиниць всілякої зброї, 5088 штук боєприпасів, 53 кг наркотичної сировини.

Прикордонники затримали й повернули державі контрабандних товарів на суму до 6 мільярдів карбованців, багато цінної сировини, продовольства, будівельних матеріалів та інших матеріальних цінностей.

У минулому місяці продовжувалася активна робота з договірно-правового оформлення Держкордону. В Одесі й Форосі відбулися робочі зустрічі керівників прикордонних відомств України, Російської Федерації та Угорщини, на якій були підписані документи про співробітництво і взаємодію в спільній боротьбі з нелегальною міграцією, незаконним перевезенням наркотиків, зброї, боєприпасів та інших вибухових речовин.

Прес-служба Прикордонних військ України.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України»

«Я законом дітей не нагодую...»

Життя Рад

Виборці Рівненщини пересадили Романа Василишина з крісла представника Президента і глави облдержадміністрації у крісло голови обласної Ради народних депутатів. Службовий кабінет Роман Данилович поміняв — з третього поверху переселився на шостий, а ось місце прийому громадян залишилося там само — на першому поверсі. Потік заявників і скаржників став помітно густішим: тепер, як у недавній період «двовладдя», люди не нарікають, що нікому поскаржитися. З чим же йдуть нині до обласного голови? Кореспондент «ГУ» на прийомі громадян Романом ВАСИЛИШИНИМ.

Перший зайшов ветеран — сивий і з орденськими планками на грудях. Як потім з'ясувалося, азербайджанець Джавад Джавадов. Під час війни визволяв від фашистських загарбників Рівне, по тому тривалий час тут жив. Згодом виїхав на батьківщину. Тепер повернувся, мешкає в дочки. Хоче одержати квартиру. «Вы ж понимаете, какая там у нас ситуация, вы должны мне помочь...»

Роман Данилович уважно переглядає документи. А вони, документи, зібрані сектором листів і «житловиками», не можуть, на жаль, потішити Джавада Халіловича. І голова — хоча, видно, це йому далеко не приємно — мусить казати:

— У вас, шановний, немає підстав навіть на те, щоб стати на чергу на отримання житла. У доччиній квартирі достатня житлова площа...

Ветеран ображений. Він не хоче слухати, що є житлове законодавство, що є певні норми і т. ін. Каже: «Если бы у меня было в кармане 150 долларов, все пошло бы иначе...». Чоловік не в закон вірить, а в силу валюти. І годі йому щось довести — пішов, лаючись у душі...

Тут ми свідомо порушимо, так би мовити, черговість прийому, кількох відвідувачів пропустимо, а розповімо про візит Любові Пончко. Мешканка обласного центру, вона купила в селі хату разом з п'ятдесятьма сотками городу. А тепер їй, розповідає, залишили тільки 15 соток...

Роман Василишин терпляче роз'яснює жінці: якби ви були прописані там, у селі, то мали б стільки землі, скільки й селяни, а так ви — дачниця, і тут діють інші норми. Є ж закон! На що відвідувачка роздратовано: «Я законом дітей не нагодую! Розпорядіться, щоб мені збільшили площу городу...»

Того дня на прийомі в голови було людей багато, різні клопоти привели їх сюди. Я слухав бабусь і дідусів, людей зовсім молодих і середнього віку, різні в них були й прохання та претензії, а в мене гвіздком засіло оте, почуте від Любові Пончко: «Я законом дітей годувати не буду!»

Це в нас звідти, з недавнього минулого. Коли правив не закон, а вказівний перст начальника. Начальник міг усе. Захотів — дав квартиру, не захотів — не дав. Захотів — нагородив орденом, захотів... І народ продовжує за інерцією вірити в начальника, а не в Закон.

...Ось заходить жіночка, догідливо усміхаючись. Квартирне питання. «Я за вас, Романе Даниловичу, голосувала, ви повинні мені допомогти...». На запитання, чи була в міськраді, відповідає: «Я за Мороза (голова міськради. — С.М.) не голосувала, я за вас голосувала...». Сподівається відвідувачка, що «проб'є» обласного керівника. Та керівник «підключає» юриста, котрий сидить поруч, Володимира Гаврилова, і за хвилину-другу з'ясовується, на що жіночка може сподіватися. До обласного голови і йти не було найменшої потреби. Певне, й знала сама про це, але...

Ще недавно серед нас побутувало чимало цікавих словечок. Наприклад, «дістати», «вибити». Скажімо, меблевий гарнітур, автомобіль, килим і т.ін. купити просто так було неможливо — треба було «діставати». І квартиру просто так, інертно перебуваючи в черзі-обліку, можна було одержати років за двадцять-тридцять. Благами користувалися «пробивні». Той піде до начальника раз, а на другий вже й соромиться: подумає, мовляв, що я нахаба. А той (і розвелося таких сила-силенна) брав на «пересилю». І про таких казали із захопленням: «От молодчина Ганька, таки вибила квартиру!..».

Настали інші часи. Ми будуємо нову державу — державу, де правив би Його Величність Закон, де найбільше цінували б чесність і порядність, а не здатність пролазити через вушко голки. Чому ведуть на прийом до голови 85-річного учасника війни з метою одержання безплатного автомобіля? Належить автомобіль йому за законом — відповідні служби мають самі, без «підказки» згори, той автомобіль ветеранові доставити. Та ще й потиснути руку. І колишній репресований Марії Федорович з Гощанського району не обов'язково, мабуть, персонально звертатися до обласного голови — є службові особи, котрі ці питання зобов'язані розв'язувати. І студента Олександра Тарасова голова обласної Ради не мав би, особисто звертаючись до ректора, поселяти в гуртожиток. І інвалідові другої групи, «чорнобильцю» Миколі Борисовцю не мало б бути потреби діставатися з далекого Рокитнівського району до обласного центру...

Роман Василишин поки що «бере на себе» чужі біди: то вдові виділив певну суму, щоб якось могла звести кінці з кінцями, то в район подзвонив, щоб розібралися й допомогли на місці, то до облсоцзабезу зателефонував... До речі, про останній. Ним, величезним соцзабезом, був колишній Союз. В одній черзі на отримання квартири перебували ударник праці і відчайдушний ледар, однакову пенсію призначали виснаженій багаторічною працею жінці й пиякові-професіоналу... І багатьом це подобалося. І за тією «справедливістю» вони вельми жалкують.

«Великий соцзабез» скінчився. І часи «єдинственно верного решения» на рівні першої особи області — теж минули. Голови — районні й сільські — мають бути головами, різноманітні служби — **службами**, а не паперотворчими конторами. І на найчільнішому місці, ще раз повторимо — Закон. Так? Так. Але чому ж мені муляє оте: «Я законом дітей не нагодую...». Ех, клята криза! Коли ж ми її долати почнемо?

Рівненська область.

Візит урядової делегації

16 вересня до Республіки Казахстан відбула урядова делегація України на чолі з Прем'єр-міністром Віталієм Масолом.

У ході дводенного візиту будуть проведені переговори з Прем'єр-міністром Казахстану Сергієм Терещенком та іншими членами уряду про поглиблення торговельно-економічного співробітництва двох держав.

Заплановано зустрічі глави української делегації з Президентом Республіки Казахстан Нурсултаном Назарбаєвим та Головою Верховної Ради республіки Абішем Кекільбаєвим.

Прес-служба Кабінету Міністрів України — Укрінформ.

Володимир Бортник розповідає і спростовує

Після більш ніж тримісячного лікування в Австрії приступив до виконання своїх обов'язків народний депутат України, керівник концерну «Украгротехсервіс» Володимир Бортник. Сьогодні в розмові з журналістами він розповів про вчинений на нього 30 травня цього року замах.

Тепер стан В.Бортника задовільний. Правда, він бачить лише одним оком і то дуже погано. В голові залишилась одна куля, яку так і не вдалося вилучити.

Володимир Бортник спростував дані, розповсюджувані у засобах масової інформації, про те, що він і сам був замішаний у якихось мафіозних структурах і став жертвою їх «розбірок». Слідство не знайшло жодного факту, який підтверджував би це, як і не знайдено великих сум валюти, про що писали газети. Як вважає Володимир Бортник, коли певні сили не зуміли його «ліквідувати», вони вирішили його скомпрометувати.

Леонід НІКОЛАЄНКО, **заслужений журналіст України**

ПОНОМАРЕНКІВ ЛІС

Якщо вам випаде подорожувати гоголівським краєм на Полтавщині, то приблизно на півдорозі від Миргорода до Диканьки на крутому березі Псла мимоволі замилуєтесь обсадженим молодими липами, дубами, березами та горобиною казкової краси будиночком. Ото і є контора Шишацького лісництва Миргородського держлісгоспу. Тут уже 38 років беззмінно працює лісничий Микола Васильович Пономаренко.

З вікна його кабінету відкриваються лісові далі в мальовничій долині ріки. Великий Гоголь ще колись назвав Псьол річкою-красунею. І дуже точно підмітив, що вона «свавільна, як вродлива дівчина, коли зневажливо відкидає одні прикраси, щоб замінити їх на інші, і вередуванню її немає краю».

Свій норов річка почала показувати ще відтоді, принаймні так стверджують вчені, як у сиву давнину поблизу теперішніх Яреськ льодовик перегородив долину, по якій текли каламутні потоки. Утворився величезний водяний вир. Ото він і залишив по собі піски, які з часом під дією вітру почали рухатися, наступати на родючі поля і луки.

На карті-схемі лісових угідь, що висить над робочим столом директора держлісгоспу Олександра Яреська, ті місця від Великих Сорочинців до Матяшівки та Баранівки названі ареною сипучих пісків. В інших документах лісівників їх іменують «полтавською Сахарою». Ні більше ні менше. Насправді на більшості площ сипучі піски уже приборкані руками і волею лісника Пономаренка та його самовідданих помічників.

— Хоч вірте, хоч ні, — згадує Микола Васильович і обводить поглядом верхівки струнких сосен, — та ось на цій ділянці років три-чотири тому підряд висаджували тендітні деревця, але ненаситні піщані кучугури хоронили їх під собою...

Так воно й було. Та люди не опустили рук. Піщані схили обсаджували невибагливими лозами, молоді посадки обкладали гіллям, доглядали кожне деревце. Тепер ліс уже сам підставляє зелені груди назустріч вітровіям і захищає своє багатство.

Втім, кілька років тому ураганної сили вихор таки потрощив обтяжені крижаним панцирем дерева. Пономаренко пережив те, як особисте горе. Але він з тих мудреців, які точно знають, що в природі не буває поганої погоди. Отож, засукавши рукава, заходився розчищати бурелом, поновлювати насадження.

Дочекавшись весни, Пономаренко повів діло так, щоб висадити саджанці сосни, дубів, беріз майже удвічі більше, ніж передбачалося. І так з року в рік. Ось і цієї весни шишацькі лісокультурники засадили тендітними пагінцями 12 гектарів колишніх непридатних земель. У цій делікатній роботі найпершими помічниками лісничого є механізатори Андрій Малюк, Володимир Феденко, Олександр Ростовський, Олексій Рябко та інші щирі вболівальники за багатство і красу рідного краю.

— Що напередодні професійного свята хвилює господаря лісу? — цікавлюся. Микола Васильович провів поглядом лісовоза, що погуркотів сусідньою просікою, і відказав: «Політика».

— Але ж, — веду своєї, — лісові хащі є чи не найкращою схованкою від політичних пристрастей. Довкола он яка краса!

На те Пономаренко популярно розтлумачив мені, що сьогодні для нього немає політичнішої роботи, ніж вчасна поставка шахтарям рудникового стояка. Від початку року лісництво уже відправило в Донбас близько семисот кубометрів цієї продукції. Заготівля стояків триває...

Вслухаючись у гомін вітру, що гуляє в верховіттях уже торкнутих тьмяними барвами осені дерев, рахуємо, скільки ж лісу виростив Пономаренко за роки своєї роботи. Хоч як не лічи, а виходить півтисячі гектарів. Та ще й яких! По війні на цих сипучих пісках військові льотчики тренувалися бомбардуванню. А тепер красивішого лісу, принаймні так мені здалося, в усьому лівобережному лісостепу не знайти.

За багаторічну подвижницьку працю влітку цього року президентським Указом Пономаренко удостоєний почесного звання Заслуженого лісівника України.

У своєму лісі Микола Васильович знає усе не гірше, ніж господиня у хаті. Он в урочищі Круглик, тобто поблизу круглого озера, влітку за півдня можна назбирати хоч і ціле відро духмяних ягід ожини. А підете в бік Лейкового хутора, то опинитесь у царстві білих грибів. Он там і там поміж сосен, ніби живі картинки вправного художника, острівки білих-білих беріз. Біля них і похмурого дня ніби у світлиці. А ближче до Псла зарості калини заховані в гущавині лісові яблуні і груші. До них уже топчуть стежку дикі кабани. Не дивина зустріти на просіці лося, косулю чи ще когось з лісових мешканців.

— Щоб збагнути усю принадність лісу, — радить Микола Васильович, — на нього треба дивитися широко відкритими очима. Краса кожного неповторна. Вдихайте цілющі запахи, вслухайтесь у шепіт листя і щебетання птахів. Зверніть увагу, як з рухом сонця змінюється, залежно від освітлення, краса лісу.

І якщо ви й не наділені талантом митця, вас все одно не залишать байдужим незвичайність і привабливість лісу. Тоді ви зрозумієте душу таких, як Пономаренко, трударів з трударів, які все своє життя присвятили лісові.

На фото М. В. Пономаренко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Трудовим колективам лісового господарства, лісової, паперової і деревообробної промисловості України

Вітаю вас з професійним святом — Днем працівника лісу.

Примноження та раціональне використання лісових запасів України — справа конче необхідна і благородна.

Впевнений, що ви і надалі вноситимете свій вагомий внесок у розвиток нашої економіки, забезпечите розширене відтворення і збереження лісів України.

Бажаю вам і вашим сім'ям здоров'я, щастя і добра.

Президент України
Л. КУЧМА.

Спорт

Віктор МЕДВЕДЧУК, **заслужений юрист України**

Севастополь — гордість росіян, а чия власність?

Коментар тижня

У Криму — мало дощів. І кримчани з надією очікують грозу, опісля якої на спраглу землю впаде життєдайна волога. Та, на жаль, на півострові гримлять лише політичні грози. І хоч декому здається, що вони ніби озоном оздоровлюють ситуацію, більшість громадян з тривогою прислухається до їхнього гулу: на те вона й гроза.

У політичній атмосфері Криму знову сформувався грозовий фронт: сесія Севастопольської міськради прийняла рішення про визнання російського правового статусу міста й підтвердила свою позицію щодо Севастополя як головної бази Чорноморського флоту Росії. До Москви полетіла депеша, в якій партії та громадсько-політичні організації Росії закликано до підтримки рішення Севастопольської міськради.

Перш ніж дати правову оцінку цим діям, розберімося з деякими політичними чинниками. Безсумнівно, "подвиг" севастопольських депутатів було інспіровано минулорічною постановою Верховної Ради Російської Федерації «Про статус міста Севастополя». Цей документ вочевидь суперечить принципам міжнародного права і є втручанням однієї країни у внутрішні справи іншої. Але пам'ятаєте, з якою ейфорією зустріли його в Криму?

Даруйте, але й українські гілки влади виявили пасивність і нерішучість стосовно проблем Криму і Севастополя.

Заплутана, лінива, позбавлена конструктивності політика привела молоду незалежну Україну до межі, за якою — розруха. Не дивно, що деякі регіони звернули погляди до Росії, забуваючи, що та не може справитися і з власними проблемами. Зрозуміло, що кримчани голосували за Леоніда Кучму саме тому, що він завжди виступав за нормалізацію відносин з Росією. Але чому ж севастопольські депутати приймають рішення, за яким, по суті, виходять з-під влади Президента, котрого самі обрали? Де логіка?

Очевидно, що проблема Севастополя, як і всього Криму, в політичній сфері надто переобтяжена і зовнішніми, і внутрішніми чинниками, що значно ускладнює її розв'язання.

А з юридичної точки зору рішення Севастопольської міськради «Про статус міста Севастополя» суперечить перш за все статті 70 Конституції України, яка визнає територію України єдиною, неподільною, недоторканною й цілісною. Будь-які зміни території і державних кордонів без згоди народу України недозволенні. Цю норму закріплено також у Декларації про державний суверенітет та в Акті проголошення незалежності України.

Зазначу, що такі дії — це й посягання на територіальну цілісність України, яке Кримінальний кодекс України кваліфікує як державний злочин. Так, зокрема, згідно з ст.62 ККУ «Умисні дії, вчинені з метою зміни території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а так само публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, — караються позбавленням волі на строк до п'яти років. Ті ж дії, якщо вони вчинені представниками влади, або за попереднім зговором групою осіб, або поєднані з розпалюванням національної чи релігійної ворожнечі, — караються позбавленням волі на строк від трьох до десяти років».

Під цю статтю підпадають й публічні заклики до вчинення таких дій на мітингу, зборах, по радіо, телебаченню тощо чи письмові звернення до громадян (невизначеної або певної групи людей) або заклики зі спробами схилити невизначену кількість людей або певні організації чи інші угруповання до виходу республіки, області, району або міста зі складу України або відокремлення частини території України і приєднання її до території іншої держави.

Отже, постає запитання: чому ж правоохоронні органи протягом значного періоду не застосовують владу закону і тим самим доводять ситуацію до критичного стану? Розумію, що проблема серйозна, але ж не можна сидіти склавши руки й дивитися, як групка політиків намагається відтяти шмат держави. Чи, може, комусь це треба?

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, **«Голос України»**

Срібна вершина «греко-римлян»

Друге місце посіли українські атлети на чемпіонаті світу з греко-римської боротьби, що проходив у Фінляндії. У їхньому активі 50 очок (перші росіяни — 69, треті — поляки).

На килими виходили 148 спортсменів із 48 країн світу. Наш В'ячеслав Олійник з Маріуполя став срібним призером у ваговій категорії до 90 кг. «Бронза» — у Андрія Калашникова з Київщини (до 52 кг) і Петра Котка з Рівненщини (до 130 кг).

На зустрічі журналістів зі спортсменами й тренерами про фінстарти борців розповів президент української Федерації греко-римської боротьби Ян Димов. А заступник міністра у справах молоді і спорту Микола Костенко вручив посвідчення заслужених майстрів Андрієві Калашникову та В'ячеславові Олійнику.

А потім президент Асоціації боротьби України Борис Савлохов — людина, завдяки якій останнім часом українські борці піднялися на світові та європейські вершини, — вручив спортсменам і тренерам заслужені грошові винагороди. Багатьма цінними подарунками, серед яких телевізори, відеотехніка зарубіжного виробництва, атлетів і їхніх наставників відзначили численні фірми.

Завтра стартує баскетбольний марафон

Дванадцять баскетбольних клубів вищої ліги розпочнуть завтра боротьбу за медалі чемпіонату України серед чоловічих команд. На прихильників цієї гри чекає чимало сюрпризів. Ці змагання вперше відбудуться під егідою Асоціації професіональних баскетбольних клубів України, яку очолює відомий київський бізнесмен Михайло Бродський. Тепер матчі триватимуть не 40 хвилин (два тайми по 20 хвилин), а 48 (чотири тайми по 12 хвилин). Так грають у НБА, а наступного року на ці правила перейде весь баскетбольний світ.

Стартового дня велике свято відбудеться в Київському палаці спорту. О 14.30 у прес-центрі — зустріч журналістів з керівниками національного баскетболу. О 17.00 на майданчик вийдуть київські клуби «КиївБаскет» і ЦСК «Меркурій», а о 19.00 — «Будівельник» (Київ) і «Олександрія» (Біла Церква).

А «коники» виявилися «тиграми»

На жаль, футболісти «Чорноморця» свій перший матч у розіграші Кубка кубків програли швейцарському «Грассхопперсу» (у перекладі українською — коники) — 0:3.

Перший тайм матчу, зіграний позавчора в Цюріху, пройшов у рівній боротьбі. Лише на 40-й хвилині господарі відкрили рахунок. Мабуть, підопічні Леоніда Буряка вирішили після перерви зіграти на утримання такого рахунку. Здавалося, що їхні наміри здійсняться. Однак протягом останніх десяти хвилин ще два м'ячі побували у воротах одеситів.

Прикро, але опускати руки не слід. Останньою, як кажуть, вмирає надія. Треба «Чорноморцеві» дуже постаратися, а його прихильникам не ображатися на футболістів, прийти на стадіон 29 вересня і разом спробувати надолужити програне.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

ФЕСТИВАЛЬ «ОБЕРІГ» КВІТУВАТИМЕ В ЖОВТНІ

На Волині пишаються, що саме в Луцьку народився фестиваль авторської пісні та співаної поезії «Оберіг», який став своєрідною візитною карткою древнього міста. П'ять років підряд до Луцька з'їжджалися самобутні виконавці високої поезії, барди з усієї України, а також з-за кордону, збагачуючи нашу культуру, відроджуючи духовність та добрі традиції. Шанувальників цього пісенного дійства завжди полонила щирість і відвертість виконавців, їх намагання по-своєму сказати те, що лежало на серці, що кожному боліло. Як же буде з фестивалем «Оберіг» у цьому році? Чутки в Луцьку ходять різні...

— Фестиваль «Оберіг» відбудеться в Луцьку з 21 по 23 жовтня уже вшосте, — сказав незмінний його директор і художній керівник Олексій Левченко. — Цього разу матиме він більш професійне спрямування, обмеженість у кількості виконавців — не більш як 30 чоловік. Звичайно, на відбірковий конкурс, що нині проходить, кожний виконавець, який хоче брати участь у фестивалі, може надсилати нам касети із записами своїх пісень. Приймаємо всіх, але відбір учасників на фестиваль дуже ретельний. Головне, що беремо до уваги, — високий професіоналізм виконавця. На шостий фестиваль до Луцька дали згоду приїхати відомі естрадні колективи і співаки з Англії. В рамках «Оберегу» й надалі розглядатимуть проблему герметизму в різних ділянках мистецтва. А тому будуть присутні музикознавці, письменники, політологи, художники. Головним художником фестивального дійства буде Микола Кумановський, який і цього разу порадує нас своєрідним оформленням свята. Є ще одна новинка. В дні проведення фестивалю в Луцьку відбудеться міжнародний ярмарок «Міст», який влаштовують фірма «Світ» і спільне підприємство «Едам-Світ». Власне, спільне підприємство і створено для того, щоб долати фінансові труднощі під час проведення фестивалю «Оберіг». Адже наш фестиваль чи не єдиний в Україні, не фінансований державними структурами. Він цілком самобутній і незалежний. В ярмарку візьмуть участь фірми Польщі, Італії, Румунії, Голландії, Німеччини... Отже, вони зможуть бути гостями нашого фестивалю, ознайомляться з народно-пісенною традицією українського народу.

Луцьк.

На знімку: Світлана Пирхало два роки тому отримала приз нашої газети, який вручали наймолодшому співакові «Оберега». Тепер Світлана поповнила свій репертуар новими піснями і знову збирається приїхати до Луцька.

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

ГОТЕЛЬ ДЛЯ ПЕРЕЛІТНИХ ПТАХІВ

Уже багато років підряд з настанням осені тисячі водоплавних птахів з тільки їм відомих причин тимчасово припиняють свій політ до тепліших країв і скупчуються в акваторії Сухого лиману, неподалік паромної переправи Іллічівськ—Варна. Може, тому, що тут, біля мосту, довше, ніж будь-де, не замерзає взимку вода, а мешканці навколишніх населених пунктів і просто проїжджі підгодовують птаство. Та все ж у люті морози й заметілі чимало пернатих, бува, гине.

Незабаром, схоже, доля тутешнього птаства зміниться на краще. Фонд «Природна спадщина» (є такий в області) підготував документацію на створення в акваторії Сухого лиману природно-заповідної зони. А обласна Рада народних депутатів прийняла рішення «Про заходи зі збереження й розвитку природного заповідного фонду області», яким закріпила за тією зоною 800 гектарів акваторії лиману й прибережної смуги. Знайшлися й добровольці, які взялися за справу конкретно, — спільна українсько-китайська фірма «ХАО». Саме їй Олександрівська селищна Рада відвела у постійне користування земельну й водну ділянки для облаштування там об'єктів, що слугували б природно-заповідній зоні. Цими днями там уже розпочалися роботи.

Передусім, для птахів буде споруджено теплицю з підігріванням води, аби в негоду вони мали де сховатися. З'являться містки, годівниці, вишки для спостереження за птаством. У проекті передбачено підгодовування пернатих, утримання частини акваторії лиману вільною від льоду, зміцнення берега, саджання дерев, кущів і квітів, будівництво басейнів, фонтанів. Любителі природи зможуть зупинятися в плавучому готелі. Обладнають і автостоянку. Очікується, що школярі Одеси, Іллічівська, навколишніх сіл одержуватимуть тут уроки з екології, а науковці — вивчатимуть поведінку птахів, шляхи їх міграції. З облаштуванням такого своєрідного пташиного готелю на Сухому лимані, безумовно, побільшає лебедів-шипунів, крижнів, нирків, лисок, чайок та інших пернатих. Вони, думається, оцінять людську турботу.

Одеська область.

На знімку: хтозна, може, ця дрофа, яка народилася на Кінбурзькій косі, зніме номер у готелі для перелітних птахів.

Фото Олександра КРЕМКА.

Микола ГОРВАТ, «Голос України»

«УніМед» — не мед, а праця на перспективу

Михайлик в дитинстві захоплювався радіотехнікою: міг годинами копирсатися в радіоприймачах, вишукувати якісь химерні варіанти їх вдосконалення, монтувати щось своє, оригінальне. Мріяв стати радіоконструктором. Але доля склалася так, що по закінченні десятирічки став студентом Чернівецького медінституту. Проте, вірний своєму захопленню, і тут обрав фах, близький до складної апаратури, — лікаря-анестезіолога. Навчаючись на останньому курсі, власноруч переобладнав у Чернівецькій дитячій лікарні систему подачі газів до реанімаційного відділення. Пізніше, вже працюючи в обласній медустанові, крім газозабезпечувальної мережі, вдосконалив тут і електроніку.

Поєднуючи фах лікаря з технічними «операціями», вирішив поповнити знання і з цієї кваліфікації: вступив заочно на радіотехнічний факультет Чернівецького державного університету. Так народився неординарний сплав — лікар-радіоінженер.

Працюючи в Чернівцях, а відтак у рідному Ужгороді, Михайло Руснак не раз на практиці переконувався в багатьох хибах нашого медустаткування, невмінні ефективно використовувати хоча б наявне. Система державного забезпечення аж ніяк не сприяла запровадженню, зокрема у так званих провінційних регіонах, новітніх приладів, підготовці для їх обслуговування кваліфікованих кадрів. Енергійний лікар-інженер вирішив заповнити вакуум. І заснував приватну медико-технічну компанію «УніМед». Налагодили прямі контакти із західними та есендівськими виробниками сучасного медобладнання, постачальниками запчастин до нього, різних реактивів, дефіцитних ліків тощо. Приміром, сьогодні «УніМед» має ділові зв'язки з такими відомими фірмами, як «Гамбро» (Швеція), «Пурітан-Беннетт» та «Оміда» (США), «Хірана» (Словаччина), багатьма іншими. Чотири фахівці компанії пройшли відповідне навчання за кордоном і одержали сертифікати на обслуговування найсучаснішого обладнання. Не випадково серед клієнтів «УніМеду» провідні лікувальні установи Івано-Франківщини, Чернівців, Миколаєва, Донецька, Сімферополя. Сьогодні компанія готова забезпечити будь-яку лікувальну установу країни найновітнішим медустаткуванням, здійснити його кваліфіковане монтування, забезпечити технічне обслуговування, належно підготувати персонал, надати відповідні гарантії. Причому 80—90 відсотків проведеної роботи оплачують у карбованцях. Коли ж до цього додати, що в такої держструктури й можливості обмежені, й ціни вищі, і якість виконання замовлень, м'яко кажучи, залишає бажати кращого, стане зрозуміло, чому з кожним разом дедалі більше клієнтів звертаються по допомогу саме до «УніМеду».

Останні півроку в компанії започатковано ще один перспективний напрям діяльності: автоматизацію управління медустановами, опрацювання відповідних документів тощо. Разом з обласним відділом охорони здоров'я «УніМед» запроваджує на Закарпатті комп'ютерну мережу, що охоплюватиме всі медзаклади регіону. З її допомогою з найвіддаленіших куточків краю можна буде передавати одне одному чи до обласного центру за хвилину до 5 аркушів текстової інформації. Мабуть, немає потреби роз'яснювати, яка це важлива підмога в повсякденній роботі лікарів. Мережу цілком засновано на вітчизняних модемах та програмному забезпеченні.

«УніМед» зробив і маркетингове дослідження ринку України. В його розрізі плановано запровадження оптової та роздрібної торгівлі найпотрібнішими ліками. Але це — теж у перспективі. А нині компанія надає безплатну лікарську допомогу з питань чоловічого безпліддя та захворювання органів чоловічої статевої системи, рефлексо-, лазеро- та психотерапії. За бажанням пацієнтів надають і платні послуги.

— Загалом «УніМед» тепер — не мед, а напружена праця на перспективу, — підбиває підсумки президент компанії Михайло Руснак. — Ми розуміємо, що в багатьох сьогодні не вистачає коштів на сучасне обладнання, його монтування, платну медицину (хоча вона вже давно така, лише якість інша), дефіцитні ліки. Але ми оптимісти й віримо у краще майбуття нашої держави. От тоді не потрібно буде методом спроб і помилок винаходити «велосипед». «УніМед» уже тепер готовий задовольнити найскладніші замовлення.

Ужгород.

Фотофакт

Карколомний стрибок на мотоциклі через Велику китайську стіну здійснив англійський каскадер Едді Кідд. Розігнавшись на спеціальному трампліні, він пролетів над стіною (на знімку) і приземлився з протилежного боку, хоча й з великими труднощами. Висота перешкоди в тому місці, де Едді Кідд виконав свій трюк, не перевищує 6 метрів, але стрибок усладнювався через крутий схил гори, яким пролягає ця ділянка Великої китайської стіни. Лише завдяки загороді з порожніх коробок, в яку врізався мотоцикл після приземлення, Едді Кідду вдалося уникнути падіння з висоти 12 метрів.

Цей 33-річний англійський каскадер здійснив за своє життя близько 12 тисяч стрибків на мотоциклі, виконував найскладніші трюки у відомому серіалі про Джеймса Бонда, але при цьому ще жодного разу не зазнавав серйозних травм.

Готуючись до стрибка через Велику китайську стіну, Едді Кідд здійснив у Пекіні ще один, подолавши на мотоциклі перешкоду з 10 автобусів, що стояли ланцюгом. В результаті він побив свій власний рекорд-стрибок на мотоциклі через 8 автобусів.

Фото ІТАР-ТАРС.

Справи кримінальні

КУМИР — ЗА ГРАТАМИ

Індійська кінопромисловість у шоці, мільйони шанувальників кіно в траурі, а слуги Феміди торжествують. Така реакція в Індії на рішення спеціального суду Бомбею ув'язнити одного з найвідоміших і найпопулярніших у країні кіноакторів, 35-річного Санжая Датта.

Його звинувачують у прямій причетності до здійснення в березні 1993 року в Бомбеї серії потужних вибухів, що забрали життя 300 безневинних людей. Судді визнали за неможливе подальше перебування Датта на свободі, і він тепер пробуде в спеціальній камері центральної бомбейської тюрми до завершення суду над звинуваченими у справі про вибухи. Очевидно, кіноакторові доведеться провести в ізоляції чимало часу. На судовому процесі стануть принаймні 190 чоловік, підозрюваних в участі в кривавій диверсії на центральних вулицях найбільшого міста Індії.

А поки що адвокати кінозірки не знайшли аргументів для врятування свого клієнта від тюремних гратів. Надто серйозні докази вини Датта, на віллі якого невдовзі після диверсій було знайдено автомат Калашникова, боєприпаси і ручні гранати. Весь цей арсенал належав терористам і був влаштований з відома самого кіноактора, котрий, як переконані судді, був чудово поінформований про їхню підривну діяльність.

Арешт Датта завдав нищівного удару по інтересах індійської кінопромисловості. Кіноактор, який опинився нині в тюрмі, вважався кумиром закоханих у кіно індійців, котрі перенесли на Санжая любов, що вони почували її до його матері — Наргіс, яка прославилася участю разом з Радж Капуром у фільмах «Бродяга» та «Пан 420», а також багатьох інших. Відомим майстром екрана є і батько заарештованого — Суніл Датт, котрий тепер більше займається політикою, ставши членом парламенту Індії. На момент затримання Санжай Датт знімався в дюжині фільмів і підписав контракти на зйомки ще в шістнадцяти картинах. Збитки, яких зазнає кінопромисловість у результаті його арешту, як вважають, становитимуть 500 млн рупій.

Леонід КОТОВ.

Отакої !

Дипломати-спекулянти

Ломляться від різноманітних імпортних товарів склади в морському порту столиці Сенегалу. Гори барвистих коробок з ширужитком з Європи, США та Японії виросли і в аеропорту Дакара. Всі ці вантажі залишаються незатребуваними, бо віднедавна власті цієї західноафриканської країни ввели нові митні правила. 12 відсотків від вартості товарів, що їх завозять, зобов'язані тепер платити дипломати й представники міжнародних неурядових організацій. До листопада 1993 року їх звільняли від сплати митних зборів.

Уряд Сенегалу подав новий захід як вимушений, продиктований необхідністю покласти край спекуляції дефіцитними товарами. Поліції вдалося встановити, що багато сенегальців підмовляли співробітників посольств замовляти за рубежем речі, що мають великий попит у країні, і збувати їх на місці. Для декого з дипломатів такий бізнес перетворився на додаткове джерело доходів. У 1992 році до республіки було завезено 2 тис нових легкових автомобілів, з яких 1600 — без мита. Такою кількістю машин можна було б забезпечити весь дипкорпус, проте в посольства з них потрапило лише кілька десятків. Решту було перепродано «сенегальським друзям».

Олег ОСИПОВ.

А як у них?

«Зайці» з перепустками

Головне поліцейське управління (ГПУ) Японії розпочало розслідування афери з підробленими перепустками для безкоштовного проїзду швидкісними автомагістралями, оригіналами яких, починаючи з 50-х років, забезпечували автомашини збройних сил США, розташованих на території країни. Все почалося з того, повідомила газета «Асахі» з посиланням на військово-будівельне управління сил самооборони, у віданні якого перебувають американські військові об'єкти, що велику кількість підроблених перепусток, зроблених на копіювальних установках, було знайдено в західній частині острова Хонсю співробітниками адміністрацій платних автошляхів.

У результаті вжитих властями заходів, до яких приєдналося й Токійське поліцейське управління, підроблені копії перепусток було виявлено і в інших районах Японії. У Токіо, наприклад, їх продавали по 5 тис єн за штуку в кіосках, що торгують квитками для проїзду на різних видах транспорту. Роз'їзди американських військових швидкісними платними магістралями країни щорічно обходилися японському військовому відомству в кругленьку суму — 600 млн єн.

Володимир КУТАХОВ.

Думка

Новини науки США

Співробітник Медичного центру в місті Мелборн (штат Флорида) створив програму для персонального комп'ютера під назвою «Домашній порадник з медицини». Вона містить 600 кольорових таблиць і діаграм, покликаних допомогти власникові самостійно ставити собі діагноз і вирішувати, чи варто звертатися до лікаря.

До програми включено 450 захворювань і 800 рекомендацій щодо вживання ліків, які є в продажу. Містить вона також і інформацію про різні симптоми захворювань, у тому числі пов'язаних з ударами та пораненнями. Якщо, наприклад, хтось захоче проконсультуватися з персональним комп'ютером з приводу головного болю, то спочатку йому поставлять кілька запитань — де саме відчувається біль, як часто це трапляється тощо. Лише після цього комп'ютер видає можливі діагнози.

* * *

Компанія «Сек'юер систем» зі штаб-квартирою в місті Ошен (штат Нью-Джерсі) запропонувала школам, коледжам, університетам і лікарням, на території яких спостерігається нині зростання злочинності, електронний пристрій для підвищення персональної безпеки. Схема дії цього пристрою така: кожен студент, викладач або співробітник одержує в користування мініатюрний — розміром із брелок для ключів — радіопередавач. Коли натиснути на кнопку, то сигнал тривоги надійде на комп'ютер у приміщенні чергового або охоронця. Відразу ж на дисплеї з'явиться ім'я людини, за якою значиться передавач, і її місцезнаходження в даний момент. Цей же комп'ютер виведе на екран дисплея фотографію користувача передавача, що зберігається в пам'яті, з описом зовнішності, кольору очей і волосся — усього, що може знадобитися поліцейському патрулеві, який вирушає на місце пригоди.

* * *

Близько 45 відсотків електроенергії, що її споживають у Сполучених Штатах у години роботи підприємств та установ, витрачається на їх освітлення флюоресцентними лампами. Хоча ці лампи економічніші, ніж звичайні лампи розжарювання, американські інженери знайшли спосіб скоротити споживання ними енергії, для чого на флюоресцентних лампах установлюють нові опори. Ряд енергопостачальних компаній, наприклад «Пасифік гес енд електрик», погодився навіть оплачувати за споживачів перероблення світильників, розрахувавши, що це зменшить їхні власні, значно більші, витрати на розвиток мереж і електростанцій.

Суттєву економію електроенергії на освітленні обіцяє і новий винахід компанії «Мікро-лінеар», що міститься в Сан-Хосе (штат Каліфорнія). Запатентований мікроперетворювач струму автоматично знижує розпечення флюоресцентних ламп за достатньої освітленості від вікон, перетворюючи частоту струму.

ДЕРЖАВНА ТЕЛЕРАДІОМОВНА КОМПАНІЯ УКРАЇНИ

агентство "ТЕЛЕРАДІОРЕКЛАМА"

ТЕЛЕ **ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ**

Щоденні рекламно-інформаційні блоки, тематичні передачі "Перспектива" та "Презентація" (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукціони, телеігри, конкурси, шоу, лотереї тощо)

ВИГОТОВЛЯЄ

відеокліпи, відеофільми, споти, сюжети

РАДІО **ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ**

Щоденні рекламно-інформаційні випуски (репортажі, інтерв'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо)

ВИГОТОВЛЯЄ

магнітофільми та іншу аудіопродукцію

РОЗМІЩУЄ

вашу рекламу у найпопулярніших передачах Українського телебачення і радіо.
Ми готові укласти з вами угоду на довгострокове співробітництво.
Ми будемо раді, якщо своєю рекламою допоможемо вам у розв'язанні ваших проблем!

Наша адреса: 252033, Київ-33, вул.Володимирська, 69-А.
Тел. (044) 224-45-43; 220-91-29

АО «Автоинвестстрой»

РЕАЛИЗУЕТ СО СКЛАДА В ХАРЬКОВЕ
ЗА БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ НОВЫЕ

АВТОМОБИЛИ

УАЗ-31512, 31514 (ЛЮКС), 3303, 3741;
УАЗ ИНКАССАТОРСКИЙ, ПОЖАРНЫЙ, ТЕХНАДЗОР, ПАССАЖИРСКИЙ, САНИТАРНЫЙ;
ВАЗ-2104, 05, 06, 07, 08, 09, 99;
ВАЗ—2121, 21219 «НИВА», 21213 «ТАЙГА»,
ИЖ—2715, ГАЗ-31029, МОСКВИЧ-2141.
ВОЗМОЖЕН БАРТЕР НА КОНСЕРВЫ «ГОВЯДИНА ТУШЕНАЯ»
ВС, ЖСБ 1/338, 1/525.
ТЕЛ. (0572) 43-28-27, 38-16-55,47-68-94.
ТЕЛ./ФАКС 43-28-27.

ОФИЦИАЛЬНОЕ ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВО СУКРЕМЛЬСКОГО ЧУГУНОЛИТЕЙНОГО ЗАВОДА В УКРАИНЕ ПРОДАЕТ:

трубы ЧК-50, трубы ЧК-100
и фасонные части к ним
за украинские карбованцы
по безналичному расчету.
Телефон — 452-27-97.
Факс — 452-28-29.

УПРАВЛЕНИЕ ПРОИЗВОДСТВЕННО—ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЙ КОМПЛЕКТАЦИИ

ПРЕДЛАГАЕТ ПО ДОСТУПНЫМ ЦЕНАМ:

- автотракторную технику (МТЗ, МАЗ);
- грузоподъёмную технику всех видов;
- топливозаправщики, битумовозы;
- бурильные машины (БМ-205, БМ-302, МРК);
- цистерны для перевозки воды, рыбы, солей, кислот, для разбрызгивания удобрений;
- спецтехнику для коммунального хозяйства;
- продукцию деревообработки.

МЫ ГАРАНТИРУЕМ НОВЫЙ УРОВЕНЬ СЕРВИСА!
Приглашаем к сотрудничеству региональных представителей.

Тел./факс в Минске: (0172) 547-945, 547-876, 547-196;
тел. в Москве: (095) 927-57-50, 924-07-37, факс 927-57-95.

Арбитражным судом Днепропетровской области (г. Днепропетровск, пр. Кирова, 1) 06.05.94г. возбуждено производство по делу Дб1-51 о признании банкротом Страховой компании «Багира» (г.Днепропетровск, пр. Пушкина, д.39-а) р/с 609012 в КБ «Днепросервисбанк».

Рубежанский химзавод «Заря» предлагает:

шампуни «Яблоко», «Комфорт»;
чистящие средства «Эгата», «Господарка»;
средства для стирки «Бета», «Цикламен»;
изделия из полиэтилена (ведра 5 л, 10 л, пакеты, мешочки для пищевых продуктов, пленка с рисунком, суперобложки для тетрадей, мини-парник);
сорбиновую кислоту — идеальный консервант, применяемый в сверхмалых количествах для длительного хранения плодов, овощей, сырых морских и др. скоропортящихся продуктов. При консервировании расход — 2 г на 3 л раствора. При варке варенья расход сахара снижается в 2—3 раза;
лесопильную раму Р63—5А. Технические характеристики: наибольший диаметр распиливаемого бревна — 630 мм, просвет пильной рамки — 630 мм. Наибольшее число пил в поставе — 12, габариты лесорамы — 1600×1960×2570, масса — 3000 кг.

г. Рубежное (06453) 7-62-71, 7-65-55,
факс (06453) 7-12-44.

Арбитражным судом Днепропетровской области (г. Днепропетровск, пр. Кирова, 1) 06.05.94г. возбуждено производство по делу Дб1-50 о признании банкротом 000 «Крестор» (г.Днепропетровск, ул. Щербины, 21, кв. 65), р/с 4467012 в КБ «Приватбанк».

ТОВ «ПРОФІТ» пропонує:
автомобільні родини МАЗ, трактори МТЗ за цінами, нижчими від заводських, та запчастини до них.
Тел. у Мінську: (0172) 36-45-84.
Тел./факс (0172) 36-11-01.

До відома керівників підприємств, організацій та установ!

Ковельське СЛП «Тур« має можливість реалізувати різноманітні вироби з дерева, лози та соломки за готівку, перерахуванням та на бартерних умовах. Підприємство має й виготовляє на замовлення дачні, вестибюльні та кухонні набори, крісла-гойдалки дитячі та для дорослих, журнальні набори різних видів, підлогові вази, сувеніри з лози та соломки.

Є такі вироби з житньої соломки: капелюхи, цукерниці, хлібниці, жіночі прикраси, корзинки та інще більше як 50 найменувань.

Підприємство виготовляє з дерева карнизи різних розмірів, кімнатні бари, кухонні набори, кухонні дошки для домашніх потреб і столики під телевізор та інше.

Просимо звертатися за адресою:
Волинська область, м. Ковель, вул. Грушевського, 112.
Тел. 2-30-72, 2-30-79, 2-24-87, 2-41-08.
Факс 3-26-44.

НовоТехника

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ СІЛЬГОСППІДПРИЄМСТВ ТА ФЕРМЕРІВ!

Підприємство виготовляє та реалізує компактні млинні комплекси та устаткування для переробки сільгосппродукції.
Тел.416-52-65, 212-85-68, 229-31-41.

ПРИВАТИЗАЦІЮ НІХТО НЕ ЗУПИНЯВ

Юрій ЄХАНУРОВ, в.о голови Фонду держмайна України

Про методологію оцінки майна

— На виконання рішення Верховної Ради та відповідної постанови Кабінету міністрів ФДМ має розробити цілий блок документів, що стосуються методики оцінки майна, переліку об'єктів приватизації, ряду приватизаційних питань. Перші проекти законодавчих актів уже подані на розгляд Кабінету міністрів. Це, зокрема, проект закону про оренду, бо з-понад 4000 об'єктів, які приватизовані цього року, 85 відсотків приватизовано через оренду з викупом. Тож, якщо говорити про порушення, саме там їх і треба шукати. Тому пропонується внести до законодавства про оренду такі зміни, які б дали змогу відкрити орендні підприємства всім громадянам України.

Щодо питання оцінки вартості майна, то, на жаль, поки що на нього відповіді немає. Щоправда, проект методики оцінки вартості об'єктів приватизації ми вже підготували.

Саме тут нам потрібна допомога, і я звертаюся за нею як до наших вчених, так і до іноземних фахівців.

Про ринок цінних паперів

— Моя принципова позиція полягає в тому, що така сфера діяльності, як ринок цінних паперів, має бути всебічно зарегламентована. У нас це поле діяльності трохи випустили із поля зору: на сьогодні існує дуже мало нормативних документів, тому і Фонду держмайна, і новоствореній комісії з питань цінних паперів, і відповідним комісіям Верховної Ради слід дуже багато працювати, щоб заповнити всі проглини у сфері функціонування Фондового ринку. Проте, з іншого боку, фондовий ринок — це дуже не проста сфера діяльності, а тому в жодному випадку не потрібно робити категоричних висновків з приводу цінних паперів в Україні.

Про інвестиції

— Підприємствам, що приватизуються, для свого подальшого розвитку потрібні реальні гроші, адже сама приватизація й проводиться заради ефективності виробництва. В свою чергу, ефективність можлива лише за умови, що на приватизовані підприємства прийдуть інвестиції. На жаль, сьогодні не доводиться говорити про те, що в Україні створено нормальний клімат для їх залучення. Тим більше, що в останній час у світі склалося враження, ніби в Україні приватизацію зупинено взагалі, а ми сподіваємося, що на приватизовані підприємства прийдуть саме іноземні інвестори. Крім того, потрібно створити новий механізм їх залучення.

Про виконання Указу Президента «Про єдину систему органів приватизації в Україні»

— Вважаю, що Фонд держмайна та місцеві органи влади фактично зірвали виконання цього Указу Президента, тому на сьогодні єдиних органів приватизації ще немає. Тільки в семи областях прийнято рішення про їх створення. Проте я думаю, що протягом місяця ми визначимося із цим питанням остаточно. Одночасно ми хочемо по-новому розподілити обов'язки, делегувавши якомога більше повноважень у регіони. За центром ми плануємо залишити методологію, підготовку кадрів і контроль.

Про фінансових посередників

— Фінансовим посередникам я надаю дуже великого значення. Насамперед тому, що більшість населення сьогодні не дуже чітко уявляє, куди вкладати свої приватизаційні сертифікати. Але, безумовно, громадяни мають знати, що держава не несе відповідальності за їх діяльність. Кожному із нас дано право розпоряджатися своїми коштами так, як ми можемо і хочемо. Це право кожного. Але така свобода може призвести до того, що гроші можна втратити. Однак фінансових посередників у нас сьогодні дуже мало, що веде до зменшення конкуренції.

Про індексацію основних фондів

— Що може перешкодити індексації основних фондів? Один із чинників — побоювання, що це призведе до цінового вибуху. Тому сьогодні перед фахівцями стоїть завдання: проаналізувати, чи не перевищуватиме зростання цін тієї межі, яку не можна переходити. Якщо така індексація в жовтні відбудеться, то автоматично буде проіндексовано й приватизаційні сертифікати.

Олег ТАРАНОВ, голова Комісії Верховної Ради з питань економічної політики та управління народним господарством

Про завдання приватизації

— Приватизація заради приватизації сьогодні не ефективна і від того, що нині деяка частина підприємств приватизована, економічного ефекту Україна не отримала. Бо покупець (колектив чи окрема особа), купуючи те чи інше підприємство, не бере на себе жодних зобов'язань щодо його майбутнього розвитку. Тому, якщо підприємство було збитковим, воно й залишається таким. Навіть більше — якщо давало прибуток, то завтра може стати збитковим. Тож одним із завдань постанови Верховної Ради «Про вдосконалення механізму приватизації» було те, щоб зобов'язання покупця записувалося в угоду купівлі — продажу. Якщо ці зобов'язання не виконуватимуться, то підприємство може передаватися на аукціон, де з'явиться господар, який дійсно зможе дати раду приватизованому підприємству.

Про інвестиції

— Чи можна серйозно говорити про інвестиції, особливо іноземні, коли еквівалентом одного долара США є 420 українських карбованців. Думаю, що за такого еквіваленту ніхто не вкладатиме гроші у наші приватизаційні проекти. Тому наша комісія разом із Фондом держмайна і Кабінетом міністрів розробляє новий механізм залучення іноземних інвестицій в Україну, в тому числі й через офшорні та вільні економічні зони, готує закон, що гарантуватиме інвестиції в Україну, планує розглянути питання про приватизацію землі під підприємствами. Це обов'язково потрібно робити, тому що іншого шляху, ніж через реформи, Україна не має. Але нам потрібні реформи, що дадуть економічний ефект.

Про цінні папери

— Нам сьогодні вкрай потрібен вторинний ринок цінних паперів, коли їх вартість відповідатиме ринковій. Нині ж ми дуже часто маємо справу з акціями дутих акціонерних товариств на зразок «МММ». Кажу так тому, що у Верховну Раду я прийшов із банківської сфери і добре знаю, як робились мільйони на дутих акціях. А дати сьогодні населенню обманку у вигляді акцій підприємств, що завтра збанкрутують, ми просто не маємо права.

Про декларування доходів

— Дехто вважає, що декларування доходів під час оформлення договору про купівлю об'єкту приватизації не завжди виправдане, оскільки в Україну й так не дуже повертаються капітали. Але, на моє переконання, на першому етапі приватизації нашим завданням не є поповнення бюджету, а залучення до приватизації максимально широких верств населення, які мають вкласти свої сертифікати. Якщо ж продавати геть усі об'єкти з аукціону, то включаться тіньові гроші, а населення не зможе взяти належної участі у приватизації. Щодо вторинного ринку цінних паперів, то тут постановка питання може бути іншою — тоді, можливо, можна буде обійтися без декларування. Але сьогодні, коли йде первинний розподіл власності, його потрібно провести максимально справедливо. А вже вторинний ринок дасть нам можливість повернути гроші із закордону.

Про індексацію основних фондів

— Ту індексацію, що планувалася, довелося зупиняти безпосередньо мені, оскільки наші спеціалісти дійшли висновку, що в результаті індексації основних фондів ціни піднімуться мінімум втричі, інфляція піде по спіралі. Тому ми категорично виступаємо проти індексації основних фондів у такому вигляді, як це пропонувалося. Сьогодні наші спеціалісти готують економічне обгрунтування, бо той документ, що нам його представив Кабінет міністрів, не витримує будь-якої критики. Однак чи буде проведено індексацію в жовтні — сьогодні сказати важко. Наша комісія зі свого боку робитиме все, щоб вона не проводилася у тих розмірах, що планувалося, а відбувалася плавно, в розумних рамках.

Про порушення в ході приватизації

— На мій погляд, весь перебіг приватизації був суцільним порушенням. І справа тут не в дрібних хабарниках. Я вже казав, що завданням приватизації є економічна ефективність, тобто йдеться про створення прошарку власників. Та й постанова Верховної Ради з'явилася не тому, що було багато порушень, а тому, що сам механізм приватизації був украй недосконалий. Тож головним завданням постанови є вдосконалення процесу приватизації. Тобто ні про яке припинення приватизації не йдеться. Це просто нормальна робота.

Записав Сергій НАГОРНЮК.

НА ТЕ Й ПРОГРАМА, ЩОБ ЇЇ НЕ ВИКОНУВАТИ?

Статистика про перебіг приватизації в Україні

Протягом перших двох кварталів 1994 року (порівняно з тим же періодом 1993 року) кількість приватизованих об'єктів збільшилася в середньому в 2,7 раза, розмір коштів, що надійдуть згідно з укладеними договорами купівлі-продажу до позабюджетних фондів приватизації (у порівняльних цінах), — в 3,8 раза.

Станом на 1 липня цього року 2866 тисяч чоловік скористалися належними їм приватизаційними майновими сертифікатами, або 5,5 відсотка всіх громадян України. Це в 4,1 раза більше від кількості громадян, які використали в процесі приватизації власні приватизаційні майнові сертифікати до 1 січня 1993 року.

За I півріччя 1994 року до Державного бюджету перераховано з позабюджетного Державного фонду приватизації 583 мільярди карбованців, тобто протягом двох перших кварталів 1994 року надходження від приватизації до Державного бюджету порівняно зі щоквартальним рівнем 1993 року зросли в 4,7 раза. Понад 80 відсотків приватизованих підприємств викупили трудові колективи.

Внаслідок невиконання галузевими міністерствами та відомствами Указів Президента України «Про корпоратизацію» та «Про порядок підготовки до продажу акцій відкритих акціонерних товариств, створених шляхом корпоратизації» у першому півріччі цього року жодне міністерство та відомство не виконало завдання Державної програми приватизації на 1994 рік. Станом на 1 липня цього року Фонд державного майна одержав від міністерств та відомств пакети акцій лише 97 відкритих акціонерних товариств, створених шляхом корпоратизації. Жодного пакету акцій не передано Фондові Міністерством енергетики та електрифікації, Державним комітетом з житлово-комунального господарства, Державним концерном місцевої промисловості, Державною корпорацією «Укрметротонельбуд» та Державним комітетом з нафти і газу.

Відсутність мотивації у потенційних інвесторів для здійснення інвестицій внаслідок незадовільного стану фінансово-кредитної системи, невпинна інфляція та податковий тягар, а також необгрунтоване підвищення цін на об'єкти приватизації зумовили провал у виконанні завдань Програми з продажу об'єктів незавершеного будівництва. Протягом першого півріччя цього року продано лише 22 такі об'єкти. В результаті планове завдання на цей період виконане лише на 3,1 відсотка.

Політична й законодавча неврегульованість стосунків між Україною та Республікою Крим веде до гальмування процесів приватизації в Криму. Протягом першого півріччя цього року в республіці приватизовано лише 21 об'єкт, що перебуває у загальнодержавній власності. Станом на 1 липня 1994 року тільки 1,3 відсотка громадян, які мешкають у Криму, використали належні їм приватизаційні майнові сертифікати, або в 4,2 раза менше від середнього рівня в Україні.

ФДМ реорганізується

Передбачається, що центральному апарату буде передано розробку методологічної бази, проведення кадрової політики і встановлення ефективного контролю за процесом приватизації з допомогою створюваного у Фонді держмайна контрольно-ревізійного управління.

У стислі строки планується виконати Указ Президента України «Про створення єдиних органів приватизації», що об'єднають регіональні відділення Фонду державного майна з місцевими Фондами комунального майна. Їм буде передана максимальна кількість функцій з практичного проведення приватизації на місцях.

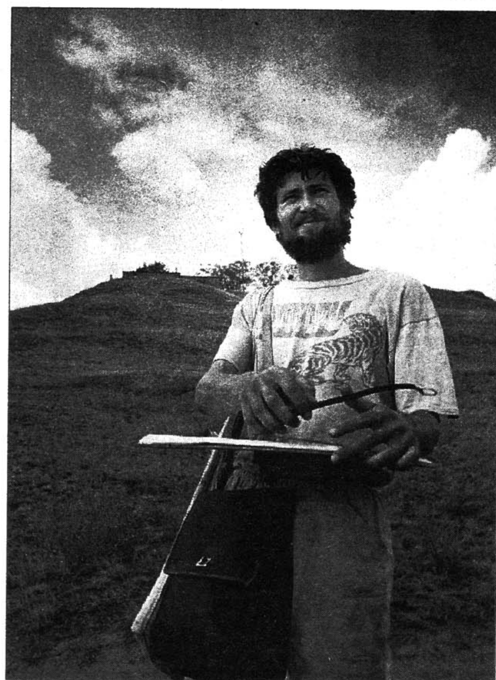
Серед нових підрозділів Фонду держмайна департамент, що відповідатиме за малу приватизацію. За напрацьованими у Фонді спрощеними схемами об'єкти малої приватизації прискореним порядком передаватимуться у приватну власність.

Незавершене будівництво — «з молотка»

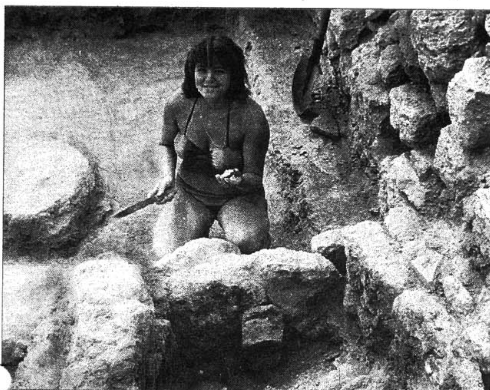
22 вересня Київське регіональне відділення Фонду держмайна України проводить конкурсний продаж об'єктів незавершеного будівництва. На конкурс виставляються завод залізобетонних виробів (промвузол Пирогове-Корчувате, рівень готовності — 45 %, початкова ціна — 305 млрд крб) та промислова котельня (промвузол Пирогове-Корчувате, рівень готовності — 27 %, початкова ціна — 26 млрд крб.). 29 вересня у приміщенні Української універсальної товарної біржі відбудеться аукціон незавершеного будівництва торгівлі. Тут «з молотка» продаватиметься універмаг «Троєщина», торговельний центр «Оболонь», міжрайонна оптова база Ленінградського і Радянського районів, магазин «Госптовари» (Харківський район). Заявки на участь у конкурсі та аукціоні приймаються з 15 по 22 вересня.

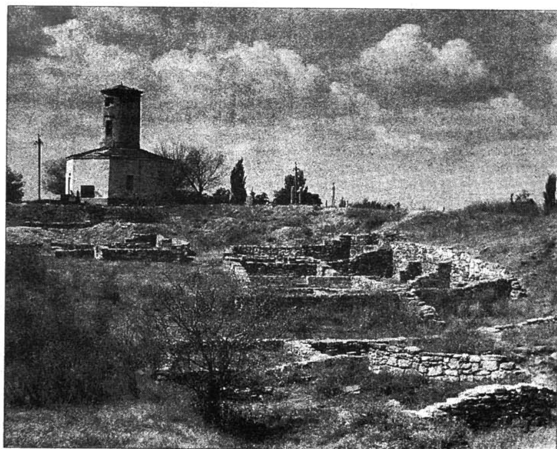

МІСТО ЩАСТЯ

Ось тут я відчув себе греком. І не зі славного міста Афіни, де процвітало кумівство, казнокрадство, де поміщики вели подвійну гру. Я був вільний. Мною опікувалися Боги. Я міг випити з чудової амфори божественного вина, яке наливали красуні Ольвії. Я був щасливий. І монотонний голос екскурсовода, котрий розповідав про життя у стародавній Ольвії, мене дещо дратував. Я знав, що Ольвійська держава була цивілізованішою, ніж це подають сьогоднішні історики.

Та свіжий вітер, що дихнув з Бузького лиману, повернув мене до дійсності. Ольвія, що в перекладі з давньогрецької означає Щаслива, залишилася у минулому житті. І нагадує про сиву давнину амфорами, дивними монетками, черепками, а то й цілими кварталами, що їх добувають з-під землі археологи. Цього року вчений світ відзначив 200-річчя археологічного відкриття Ольвії — міста щастя. І молоді вчені з багатьох міст України та колишнього Союзу приїздять щоліта до Ольвії, щоб торкнутися Щастя, відкрити нову сторінку з життя міста-держави.

На знімках: майбутній архітектор Олександр Русин щойно зробив знімки кварталів верхнього міста; студентка Марійського пединституту Олена Халтуріна радіє кожній знахідці. Це — давня вулиця Ольвії і будівлі, що збереглися; наметове містечко археологів на березі Бузького лиману.

Фото **Олександра КРЕМКА.**

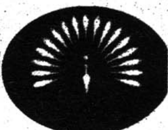

Богдан ГОЛИК

І пива випили, і на красунь подивилися

У Каховці втретє (а отже — уже традиційно) проходив Міжнародний музичний фестиваль «Таврійські ігри».

До міста на Дніпрі приїхали «ВВ» з двома новими музикантами — французами, «ЯЯЯ» — сильна рок-н-рольна група, що виникла в результаті розколу «ВВ», «Брати Гадюкіни», гітарист Сергій Шматок та «Братья по». Росію на фестивалі представляли «Любе», «Полиция нравов», «Кар-Мен», «Електроклуб». Але справжнім сюрпризом для місцевих прихильників сучасної музики став приїзд Саманти Фокс і легенди рок-н-ролу, британської групи «Слейд», що вже майже 30 років збирає повні зали фанів. У виконанні «Слейда» прозвучали старі хіти, саме ті, які принесли популярність групі багато років тому. Приїзд зарубіжних «зірок» на фестиваль став можливим завдяки корпорації «Авіалінії України», яка погодилася оплатити переліт.

На жаль, не змогли прибути в Каховку Віка, яка перебуває тепер у Штатах, голландська група «Насті Гьорлз», чеська «Мак Бет», угорська — «Па-Де-Де».

Цього року, окрім виступів відомих виконавців, у рамках фестивалю провели й конкурс краси «Королева Таврії», в якому взяли участь 15 красунь з України та країн близького зарубіжжя. Всі претендентки на звання «Королеви Таврії» мали бути переможницями інших конкурсів краси. І хоча всі учасниці були напрочуд чарівними, та все ж таки журі, очолюване відомим Чарлі Сі, після довгих суперечок вибрало найдостойнішу — нею стала жителька Миколаєва Юлія Шестопалова. Інші дівчата також одержали різні престижні титули.

До речі, Чарлі Сі заявив, що якщо його запросять на фестиваль наступного року, то з радістю приїде. Причому не сам, а привезе із собою на конкурс краси дівчат з 24-х країн світу.

Вперше в Україні під час фестивалю проходив і чемпіонат любителів пива «Золота діжка». Все було, як належить, за міжнародними правилами. У ньому брали участь п'ять команд. Перша була набрана одразу і складалася з трьох представників оргкомітету фестивалю. Інші чотири набиралися з глядачів — по п'ять учасників у кожну. Для того, щоб потрапити в одну з команд, півлітра пива треба було випити, як-то кажуть, за одним подихом: швидше, ніж за три секунди. Звісно, не обійшлося і без фальстартів та повторних спроб. Усіх здивувала єдина учасниця цього чемпіонату, звичайна каховська дівчина, яка, хоча і не вклалася в норматив (жіночий організм подужав півлітра пива тільки за чотири секунди), але за такий героїчний вчинок отримала заохочувальний приз — ящик смачного ірландського пива. Команда ж переможців, яка, між іншим, побила рекорд московського чемпіонату (півлітра випили за 2,2 секунди), отримала в нагороду п'ять ящиків пива найкращих сортів світу.

У Каховці розпочав роботу і «Таврійський клуб», створений тут у дні фестивалю. Він має об'єднувати в собі три основні сили: політиків, ділових людей, діячів науки і культури.

Членами клубу можуть стати представники вітчизняних та зарубіжних організацій і фірм, а також окремі громадяни, які мають значні успіхи в сфері бізнесу або суспільної діяльності. З'їзди «Таврійського клубу» заплановано проводити щомісяця.

Вже після закінчення «Таврійських ігор» директор фестивалю М. Баграєв сказав, що заплановано незабаром розширити амфітеатр, побудувати трибуни із сидячими місцями (досі люди стояли на незручних земляних схилах). А сцену перенесуть на воду — це дасть змогу значно збільшити кількість місць для глядачів. Для того, щоб на фестиваль з'їжджалося більше людей, у Каховці планують розпочати будівництво готельного комплексу.

Юрій ДОЦЕНКО

ОСІННІ МОТИВИ

Почасти ми говоримо про Донбас, як про той регіональний полігон, де тоталітарна система успішно нівелювала, нищила все українське, де успішно «продукувалося» так зване «русскоязычное население». І лише зрідка згадуємо, що ця древня українська земля дала світові Василя Стуса, Олексу Тихого, Івана Дзюбу, Миколу Руденка... Людей, сильних інтелектом і духом, які стали гордістю нескореної української нації. Бо дух українства завжди витав і витає поміж тамтешніх шахтарських териконів. У легкому мареві степової далини, у притихлих вересневих садах, у приязному діалекті, на якому спілкуються місцеві сільські жителі.

Як на мене, то Юрій Доценко і є поетом такого Донбасу. В його поезіях доволі відчутні ностальгічні мотиви за отим близьким і сокровенним, яке ще, здається, вчора проводжало нас з батьківської хати у світ широкий. Але немало у поетичних рядках нашого колеги і доброї надії. Поет чимсь нагадує того садівника, який посеред осіннього листопаду уже бачить дерева в новому майовому цвіті.

Народився Юрій Доценко на нинішній околиці Краматорська (сорок років тому тут ще було село). Студіював українську філологію у Донецькому університеті, служив у війську, вчителював. Згодом пішов на журналістський хліб. Починав у шахтарській багатотиражці, а сьогодні — власний кореспондент «Голосу України» по Донецькій області.

Хай щастить тобі, Юрію!

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Запізнення

Приїхав до друга у гості.
А друга удома — немає...
Лише листопадова осінь
на тихім морозі дрімає.
Лише у саду, що навпроти,
завмерши в гілок риштованні,
в холодній своїй позолоті
листок догорає — останній.
Лише із й о г о підвіконня
маленька самотня синиця
докірно мені тихо дзвонить:
— Спізнився...
спізнився...
спізнився...

Передчуття

Проснеться хата —
вікнами до сонця,
із хати
вийде жінка на поріг,
новому дню схвильовано поклониться
високими очима —
до землі,
довкола
посміхнеться загадково:
вона ж
одна-єдина відчува —
під самим серцем
тиха колискова
вигойдує майбутнього слова.

Мар'їнська осінь

У Мар'їнці пахне олією густо,
У Мар'їнці осінь стоїть запашна.
Асфальт переходять вгодовані гуси,
і сонячний зайчик стрибає з вікна
у пелену бабі, яка на колоді,
під сивою хатою тихо сидить
і слуха, як падає листя в колодязь,
в якому давно вже немає води...
Дрімає на сонечку бабця Марія,
а може, здається, можливо не спить:
рахує, мов листя, що сиплеться, мрії,
якими ніколи уже не болить
зболілому серцю, співає про себе
ту пісню, якої забуто мотив.
А корба спускає в колодязь відерце
й не може ніяк зачерпнути води...
У Мар'їнці пахне багаттями. Гусне
і цукром гречано кришталиться мед.
А десь на городі остання капуста
стеблу-тютюну вишиває кисет
росою по сивому. Баба Марія
занурилась спогадно в сповідні дні.
А бите відерце все міря — не зміряє
останню краплину на темному дні...
Гей, Мар'їнко, Мар'їнко, бабця Марія,
й ви, люде, по духу які земляки,
погляньте: над хатами гуси дикії
крізь свійську осінь летять у віки,
летять у високому вільному протязі,
прощальний автограф виводять крильцем...
А схудле відерце в глибокім колодязі
торкає останнє кільце реберцем...

Нестатутне звертання до товариша полковника

Покійній бабці Тимошенчисі

Землі торкнувся підвіконник,
дощі ковта дірявий дах.
Де ж ви, товаришу полковник,
в яких згубилися краях?
Стоїть, мов привид, отча хата,
небілена давним-давно.
А в хаті тій — самотня мати.
Де ж ви, товаришу синок?
Надворі заскрипіла хвіртка —
стара зраділа, як маля!
То хліба принесла сусідка.
Де ж ви, товаришу земляк?
У цій хатині колискову
співала сину удова.
Де ж ви, товаришу військовий,
як догукатися до вас?
Що служба нелегка, то звісно,
але ж — і не рівня війні.
Де ж ви, товаришко невістко,
онуки де, які вони?
Як йшли в дорогу ви, на щастя
з дверей моргнув козак Мамай.
Де ж ви, товаришу нащадок,
чи шлях забули в рідний край?
Чи кінь баский зітер підкови,
чи до села — крута гора?..
Де ж ви, товаришу полковник?
А може, вже і — генерал...

Вогненчиха

Не хочу бути я останнім
з мойого рідного села,
хто пам'ятав би
хату крайню,
в якій Вогненчиха жила.
Стареньку називали відьмою,
її мовчанки боючись
і хати тої,
де за вікнами
вогні горіли уночі.
Мов зірки дві
крізь хмару темну,
вони ятрилися крізь скло:
щось моторошне,
щось таємне
у мерехтінні тім було.
...Вдовина туга, горе матері
жили у хаті по війні.
І без провини винуватими
перед селом були вони
за те,
що крились за мовчанням
на свята і у будні дні,
за те,
що темними ночами
вогнем горіли у вікні...
Вогненчиха померла тихо.
Коли зайшли,
в її руках
ледь-ледь вогнем
дві свічки дихали,
і важко
жовтий віск
стікав...

Київське. Початок 90-х

Я бачив площу в риштованні.
Я бачив пращурів кутки.
Я бачив: зеленяві бані
у позолоту день котив.
Я бачив дітище Патонове,
і на Дніпрі — від Князя Хрест.
Я бачив — Київ! І потому
його вже не побачу десь.
Я бачив вулицю Поета
і тих, які живуть на ній.
Я бачив, як на нитці светра
гойдався атомик... німий.
Я бачив булаву Богдана,
під нею — сивого дідка,
в якого міддю покаяння
тремтіла катова рука.
Я бачив те, чого не бачив,
я бачив те, що відчував!..
Після амністії неначе,
переді мною очі зрячі
й — умовно звільнені — слова.

На батьківський поріг

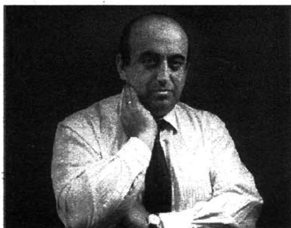
Ось і відцвів гіркий полин,
поникло літо.
Пора паріння павутин,
падіння листя.
На луки паморозь ляга,
на жар калини.
Збирає біля річки гай
найперший іній.
І пізній голуб із полів
верта під стріху...
І я на батьківський поріг
ступаю тихо.

Пролог до чужої поеми

Ми — всі з Едема,
всі — від того Дерева,
Ми — від кохання плоті і душі.
Гей, скільки нас загибло і померло
в тисячоліттях
і на їх межі,
Скількох нас закатовано, знівечено,
скількох живцем
посаджено на кіл!?
Яким би довжелезним вийшов стіл,
поставлений на поминки нам
Вічністю...
Ми всі були землянами.
Ми — грішні,
бо все живе
було нам не чуже.
Для нас цвіли
і... корчувались вишні,
на нас ішли
з цілунком і мечем.
Це ми
співали пісню за оралом
й зі смертю мандрували навпрошки.
Усі дороги і усі стежки
довкола
наші долі протоптали...
Чумацький Шлях і Волопас з Телятами
були для нас —
на небі й на землі.
Це ми
літали космосом над хатами
і коней випасали на селі.
Це ми? Це ж ми
свою-творили Пісню!..
Чужу поему
допишу опісля...

Донецьк

Прошу слова

Григорій ЛУЧАНСЬКИЙ, президент компанії «Нордекс»

НАШІ КОНТРАКТИ ВИГІДНІ

ОСТАННІМ часом низка видань з новою силою накинулася на нашу фірму. Відповідати не хотілося. Надто багато реальних справ, надто багато щоденної роботи. Але й ваша газета згадала нас у зв'язку зі справою «Нордекса» в Україні в публікації від 13 серпня 1994 року. І навела факти, далекі від істини. Вам ми не можемо не відповісти. Ваше видання поважає багато людей, і серед них ми також.

Відразу зізнаюся у суперкрамольному бажанні, яким керуємося: ми справді не лише хочемо допомогти Україні в складний для неї період, а й заробити. З глибоким сумом змушений констатувати — нам це досі не вдалося. По-перше, «Нордекс» поставив не 300 тисяч тонн, як писали в газетах, а понад два мільйони тонн нафти в Україну у найкритичніший період. Це визнають навіть наші недруги. Коли НАФТА-Москва, державний експортер, тимчасово зупинила прокачування нафти через хронічні неплатежі з українського боку, ми поставили додатково трохи більш як 320 тисяч тонн комерційної нафти, щоб не залишити сільське господарство України в зимовий час без нафтопродуктів, а міста — без опалення. Ми поставили її за ціною міжурядової угоди — по 90 доларів США плюс 10-відсоткова надбавка, про яку йшлося у вашій газеті. Та «Нордекс» не присвоїв собі ті гроші, а сплатив їх «Росконтрактові» на погашення тієї ж заборгованості за поставки палива Україні. І для того, щоб це перевірити, досить двох простих речей — бажання й 10 хвилин вільного часу. Та, вочевидь, ні того, ні того немає в наших опонентів. Гучно проголошують: за 300 тисяч тонн нафти надбавку в 10 доларів «Нордекс» привласнив, що становить величезну суму в 30 мільйонів доларів. Мало того, що «Нордекс» не лише не отримував тих грошей, але ще в початковій школі мене вчили, що 300 тисяч помножити на 10 буде 3 мільйони, а не 30.

Ці «дрібні» помилочки на скромні 27 мільйонів доларів видаються нам за певну тенденцію. А вам?

А реальна картина така: ми поставляли нафту навіть із збитком для себе, бо «Нордекс» не додавав жодного долара до ціни нафти, що постачалася. ЖОДНОГО. Поставивши 2 мільйони тонн нафти, отримали збитків на суму близько 200 тисяч доларів — така природна втрата нафти під час транспортування, і цю суму з нас стягла російська сторона. А ми про цю «втрату» Україні не заявили, взявши витрати на себе. І щоб те перевірити, потрібні ті самі 10 хвилин — документи абсолютно відкриті. Ні, ми не збиралися працювати собі на збиток. Було складено пакетну угоду, за якою поставками товарів «Укрaгротехсервіс» мав погасити наші затрати, кредит у розмірі понад 100 мільйонів доларів, досить пільговий — 10 відсотків річних, і продажем цих товарів отримати розумний прибуток. Борги мали гаситися на 20-й день. Дорогі друзі, згадайте: коли ви позичили червінця сусідові до ранку, а він не повертає місяць, а цей червінець вам самим край потрібний, то ви некомфортно почуваєтеся. А нам не повертали десятки мільйонів ні через 20 днів, ні через 200. Ми були змушені перепозичати гроші, припиняти фінансування своїх поточних «справ», відмовлятися від перспективних проектів, тобто всі реальні збитки «Нордекса» взагалі навряд чи можна підрахувати. Хоча за бажання можна зробити й це. І, знаєте, я знову сумніваюся, як і в питанні простої арифметики, що наші опоненти цього не розуміють. Розуміє все сусід, котрий позичив умовного «червінця», — тільки повертати не хочеться...

І ще — надто вже на специфічному рівні йде цькування нашої фірми.

У цей непростий час у нас виявилося немало друзів в Україні. Ми отримували сотні листів з теплими словами підтримки й розуміння, і майже в усіх одна думка: з «Нордексом» хочуть поквитатися за те, що він нібито підтримував колишнього Президента України. Відповім і на це: «Нордекс» служив і служитиме законно обраній владі. Умовно кажучи, ми ніколи не працюємо з персоналіями, а лише з «кріслом». Нехай нікого не бентежить моє формулювання: бізнес тільки так і має працювати.

Нас пов'язують і з ім'ям Звягільського. Але коли вже пов'язувати з іменами, тоді правильно казати про Кравчука й Кучму, за яких ми прийшли в Україну. Втім, може, хтось вирішив, що зі зміною влади в Україні можна спробувати посунути «Нордекс» на ниві вигідного нафтового бізнесу. Мушу їх розчарувати: по-перше, не легкий і не солодкий цей шматок хліба, збитки «Нордекса» в цьому бізнесі ще підраховують, і, по-друге, — новий Президент, а це людина, з якої й починався наш бізнес з Україною, запевнив мене, що з «Нордексом» будуть проведені розрахунки. Знаю, на слово Леоніда Даниловича можна покластися. Ми — бізнесмени, а не політики і, наскільки вистачатиме наших можливостей, будемо раді бути корисними законно обраному Президентові.

Проте маємо відверто зізнатися, в Україні ми підтримували декого й матеріально. Каюся, і навіть готовий назвати деякі цифри. Український фонд культури — 350 мільйонів, Фонд підтримки підприємців — 5 мільярдів, благодійний фонд — 60 мільйонів, Фонд незалежної преси — понад 2 мільярди карбованців, збірна України з футболу — сотні тисяч доларів, сходження українських альпіністів, будівництво Меморіалу Дробицький Яр у Харкові... Не буду стомлювати вас такою «крамолою». Будемо й надалі, скільки стане сил, допомагати всім, хто того справді потребує.

А такі справи, як інвестиція в авіапромисловість у розмірі 20 мільйонів доларів, з яких 5 уже сплачено, — це взагалі «дрібниці», що не цікавлять тих, хто шукає: що там ще заробив отой «Нордекс».

Шановні панове, це все ми заплатили, не заробивши жодного долара в Україні. А коли б заробили, я це казав і підтверджую: всі 100 відсотків прибутку мають бути інвестовані в економіку України і тільки України!

Але ми «фізики», а не «лірики», і дозволю собі повернутися до справи: з перших днів «Укрaгротехсервіс», котрий представляв Україну в цій угоді, не виконував взяті на себе зобов'язання і не виконав їх і до сьогодні. Становище ускладнюється тим, що «Нордекс» брав гроші в російських банках під досить високий відсоток, і, що ще гірше, змушений сплачувати штрафні санкції за невчасно повернені кредити. Це не враховуючи штрафів, котрі ми зобов'язані сплачувати західним фірмам за недопоставлений товар, адже на підставі контрактів з «Укрaгротехсервісом» ми уклали свої контракти з продажу.

Ось голі цифри: замість 40 тисяч тонн олії поставлено 14,282 тонни, недопоставлено спирт, насіння соняшнику, металу ми отримали втричі менше від законтрактованого, цукру — в чотири рази менше. Такий от пріоритет мала наша фірма натомість кредитування української економіки.

Тепер стосовно заниження цін, як пишуть у газетах, на 20 відсотків. Прогляньмо ще раз разом нашу пакетну угоду і баланс операції — святу святих будь-якого бізнесу. Може, цифри нудніші за гучні промови з трибун, та я попрошу вашої ласки й лише кількох хвилин: цукор куплено по 300 доларів за тонну і продано державним фірмам Росії також по 300. Прибуток — нуль. Спирт куплено по 0,5 долара за літр і продано по 0,6. Прибуток — 191 тисяча доларів. Масло куплено по 1 тисячі доларів, продано — по 1050 доларів. Прибуток — 58850. Олію куплено по 450, продано по 540 доларів. Прибуток — 1 мільйон 260 тисяч доларів. Насіння соняшнику закуплене по 200, продане по 238,50 долара. Прибуток — 1 мільйон 935 тисяч доларів. По металу, шановні наші опоненти, збитки «Нордекса» від продажу становлять 1 мільйон 200 тисяч доларів — спеціалісти знають, що якість металу з України не завжди відповідає стандартам світового ринку. В такому разі претензії незалежних сурвеєрів знижують ціну. Так-от: висновки експертів про неякісність металу є. І до «Нордекса» їх висунули покупці, а от від нас прийняти ці претензії «Укрaгротехсервіс» відмовився. До речі, будь-яким зацікавленим особам ми готові показати всі наші контракти — що на купівлю, що на продаж, хоча, повірте, ніхто й ніколи у світі західного бізнесу цього не зробив би.

Отже, прибуток «Нордекса» від реалізації товарів приблизно 2 мільйони 244 тисячі доларів США. Проте лише банкам сьогодні сплачено банківських відсотків 4,5 мільйона доларів з наших власних коштів, окрім штрафних санкцій тим же банкам по 0,5 відсотка за кожний прострочений день погашення кредиту! ЗА КОЖНИЙ!!! Це величезні гроші. Якби я продовжив лічити відтягнуті кошти, штрафи за недопоставку тощо, картина стала б зовсім похмура. Та я думаю, і цього досить.

Ми довго чекали, що хтось з кореспондентів або з інших організацій запропонує нам висвітлити те, що відбувається, та так і не дочекалися. Я ладен будь-якого дня, в будь-якому місці, в кабінеті або біля телевізійної камери в прямому ефірі все сказане вище довести з олівцем на папері і з реально наявними контрактами в руках.

Ще раз хочу наголосити, що угода «Нордекса» виняткова вигідна для України, вона не завдала жодної шкоди ні в минулому, ні тепер. Мало того, нині ми організовуємо нове прокачування нафти, незважаючи на наявний борг: нафта вже пішла, але в світлі «кращих» традицій «Укрaгротехсервіс» не розраховується ні за одну тонну.

Ми оптимісти і з певністю дивимося в майбутнє. Іноді нам важко, як важко сьогодні. Ми радіємо добрим, дружнім порадам, чесній критиці. Готові прийняти допомогу і співробітництво.

Я дуже вдячний вашій газеті за те, що в складний час ви нас підтримували, написавши добрі слова про нас і про ті труднощі, з котрими щодня стикаємося. А що ваша газета досить популярна, і ми сьогодні в тому переконалися — на деякі публікації з цього приводу реакції не було, а на вашу ми вже отримали десятки дзвінків з різних куточків колишнього Союзу з повними здивування запитаннями: як же так, хлопці, ми знаємо, що результати української угоди для вас дещо інші, чому ж таке пишуть?

Хотілося б переадресувати це запитання до тих, хто пише. Тільки дозвольте усе ж підкреслити, що «Нордекс» в українській угоді на сьогодні, крім збитків, нічого не має, і це легко можна довести. Маючи можливість призначати за комерційну нафту будь-яку ціну, а це було досить легко за тієї ситуації, ми, навпаки, виявили нормальний людський підхід і постачали нафту за цінами міжурядової угоди, ми розрахувалися з нафтовиками Росії, у тому числі і за 10-відсотковою надбавкою, сповна: за державну нафту через НАФТА- Москва, за комерційну — через державну корпорацію «Росконтракт».

Є в цій історії одне тривожне підгрунтя. Ставлю собі запитання — навіщо все це треба? Нащо було заступникові міністра МВС Росії казати, виступаючи в сенаті США, що на чолі «Нордекса» — чеченець, і що ми займаємося забороненою діяльністю. Я належу до іншої нації і окрім чесного бізнесу нічим іншим не займаюсь. А всі такі заяви та публікації знову пояснюю тією самою дивною тенденцією. Ми могли б навести свої приклади на адресу багатьох наших опонентів, але, думаю, що до рішення суду ніхто нікого звинувачувати не має права.

Щодо ставлення до народного депутата України Бортника, про якого досить багато нині говорять і пишуть, гадаю, було б правильно його самого послухати. Людина зазирнула в очі смерті, на нього було здійснено замах, мабуть, варто дати йому висловитися.

Річ не в тій чи тій особистості взагалі. Річ у тому, що нам треба позбуватися необгрунтованих паплюжень, від бажання розв'язувати завдання, навіть не прочитавши їх умов. Треба бути кожному відповідальним за те, що кажеш, особливо коли в руках перо чи під ногами трибуна.

P.S. Ми готові й надалі поставляти нафту Україні на взаємовигідних умовах, за будь-якою прийнятною схемою. Готові показати народним депутатам, громадськості, всім зацікавленим особам наші контракти з Україною і всі фінансові документи, що їх стосуються. Готові до партнерських відносин з бізнесменами України. Але не готові до обмов, злоборожості, натяків на «чорний» бізнес і наживу на труднощах українського народу. Думаю, що це нормальна реакція людини, котра вирвалася з лещат «дурдомівської» економіки і звикла працювати з партнерами на засадах довіри й честі.

Бувальщина

Спасибі собаці

У почті директора міського об'єднання плодоовочевої торгівлі ми, члени штату його, нещодавно об'їжджали наші магазини. Виявити в них наявність плодоовочевого асортименту.

Директор об'єднання, як і завжди, був розлючений (він ладен розігнати половину завідуючих відвіданих нами магазинів), що нерідко насправді й бувало після подібних об'їздів. Бо знаєте...

І от під'їжджаємо ми до гордості нашого об'єднання. До нового, єдиного на все величезне місто, плодоовочевого універсаму (де, звичайно, завжди мало все бути).

Завідувач універсаму зустрів нас ще на вулиці. І шанобливо повів до зали...

Переступили поріг зали тієї. І... мало не зомліли. Там посеред величезного приміщення здоровенний, завбільшки з теля, рудий собака лежав!

Ну, директора і хлібом не годуй! Дай тільки зачепитися за що-небудь. Навіть за дрібницю. На якій він потім усю погоду збудує.

— Це ж що у вас коїться тут?! — враз затіпався він... (Далі пішли слова, яких ніхто, ніколи, нікого й ніде писати не вчив) — ... дохлий собака валяється?!!

А завідувач:

— Ні... — заперечив.

— Що ні?! — сікається з кулаками до нього директор.

— Не дохлий він.

— А який?

— Живий!!!

— А я кажу — дохлий!

— Але ж дихає! Придивіться.

Далі ми вже не встигали головами вертіти.

— Хто дихає?

— Собака.

— Який там чорт дихає?!

— Погляньте. І шерсть навіть на ньому ворушиться.

— Поворушити б ту шерсть на тобі. То від протягу вона.

— І хвіст бубликом...

— А хоч би й держаком?! То що?!

— Не хворіє, значить, навіть псятина.

— О! Лікар відшукався. Резерфорд! А що ти про собачі хвости нам ще тут розкажеш? Хі-хі!

Ми — підхіхікнули.

— ... Що в цілком здорових собак вони колесом. І шилом — у хворих.

Ми (слідом за директором) враз хутко помчали чомусь до кабінету завідувача. Відтак вибігли звідти, та за хвилину знову заскочили... Ніби місця собі нагріти ніяк не могли.

— Дохлий!

— Живий!

— Дохлий!

— Живий!

— Давайте заспоримо.

— Хто споре, той...

— Знаю. Але ж розібратися треба, хто з-поміж нас помиляється?

— Ти!

— Ви!

— Ах, я?! Директор об'єднання?! Гаразд. Давай спорити.

Ляснули по руках. Ми — перебили. І всією «свадьбою» знову посунули до торговельної зали. Розбиратися.

Притільопали туди... А об'єкта немає вже. Мов чорти язиком злизали його.

Вибігли на вулицю. Дійшли до кавалькади залишених нами службових машин. Ще трішки пройшли.

А далі куди?

— Давайте на смітник підемо, може, він там, — пропонує завідуючий.

Але у зв'язку з тим, що Володимир Семенович на все це вже махнув правицею і знесилений до службової легковушки ноги потяг... ми так і не розібралися, живий то був псюка чи ні?!

Щоправда, ми також не розібралися (зовсім забувши про це) з наявністю плодоовочевого асортименту в універсамі. Але то вже завідуючий, я думаю, хай скаже спасибі собаці. Бо от мені так здається, що того дня потрібного асортименту овочів там не було. І ще здається, що завідуючий універсаму навмисно собаку виставив напоказ.

От мені так здається...

Віктор ЕНДЕБЕРЯ.

Харківська область.

Усміхніться!

Мал. Юрія ГОЛОВЧЕНКА.

Жарт номера

Якщо вже красти — так у мільйонів!

Володимир ПОЛІЩУК.

Кіровоград.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Міні-проза

По-новому

— Петренко, що ти робиш?

— Працюю.

— Ну ти, Петренко, даєш! Хіба тепер так працюють?

— А як?

— Ти, мабуть, з Місяця впав? Не знаєш, в який час ми живемо, що в країні відбувається?

— Що відбувається?

— Ні, Петренко, з такими нетямущими, як ти, ми ще довго будемо вилізати з цієї ями. Навкруги — комп'ютеризація, інфляція, деідеологізація, девальвація, приватизація і комерціалізація!

— Ну і що?

— А те, йолопе, що не можна вже працювати по-старому. Зрозуміло?

— Зрозуміло. А що ж мені робить, як працювати?

— Зараз я тебе навчу. Спочатку ти кидаєш цю брудну справу, умиваєш руки, перевдягаєшся і швидко починаєш шукати партнерів, компаньйонів, скупників. Укладаєш з ними угоди, все продаєш, потім щось купуєш, потім знов продаєш, потім вичікуєш, п'єш каву, дзвониш потрібним людям, торгуєшся, підписуєш контракти. А там же презентації, брифінги, ділові поїздки. Зрозумів?

— Авжеж. А працювати замість мене хто буде?

— Телепень ти, Петренко! Працювати замість тебе будуть дурні, а ти будеш працювати по-новому! Тепер зрозумів?

— Зрозумів!

Олександр ПЕРЛЮК.

Кіровоград.

«Прогноз погоди «Куреня»

А тепер прогноз погоди на найближчі три доби. Як повідомили в Гідрометеоцентрі, сьогодні на сході, заході, півночі й півдні України без опадів. На решті території невеликий короткочасний дощ, подекуди із сильною грозою, зливами, повінню. Вітер віятиме, звідки йому заманеться.

Завтра очікується хмарна з проясненням погода. Тим, хто йтиме далі гастроному, радимо про всяк випадок узяти парасольку, а тим, хто вирушає на риболовлю чи пікнік, — протиградову установку».

Температура повітря затримається в межах норми — де не буде холодно, то буде жарко. Дискомфортно почуватимуться люди з пониженим кров'яним тиском: у зв'язку з відсутністю в аптеках ефективних лікарських препаратів, ці дні краще проводити у чергах в магазинах, службі побуту, на транспорті загального користування, де тиск швидко підніметься і без медикаментозних засобів.

І на закінчення традиційне повідомлення про радіологічну обстановку. У Київській, Житомирській і Чернігівській областях фон, повірте, такий низький, що його б уже й підвищити не завадило, а на Черкащині, Одещині та в суверенному Криму й говорити нема про що.

Микола БОСАК.

Римоване

Про купони й ковбасу

Затремтіли руки в Тоні,
Ледь не стався шок,
Бо Сергій приніс купонів
Лиш один мішок.
— Скільки можна пропивати?!
Це вже просто — жах!
Ти ж завжди свою зарплату
Ніс у двох мішках.
— Ну чого ти мене лаєш,
Піднімаєш крик? —
Відповів Сергій,
— Не знаєш —
Прикуси язик.
Вічно тобі грошей мало,
Скільки не носи...
Ти ж сама мені сказала:
«Купиш ковбаси».
Я мішок у гастрономі
Залишив за крам.
Ковбаси приніс додому
Цілий кілограм!

Анатолій ДЯДЮН.

Київська область.

Потойбічне

ПАНТЕРА

Бурмак в останні дні жахливо почувався ночами. Щораз опівночі до нього в спальню забиралася пантера. Бурмак вихоплював заздалегідь приховану качалку і щосили гупав потвору по голові. Від такого удару у нього самого щось наче струшувалося, але звірюці хоч би що. Не моргнувши оком, вона невтримно сунула на господаря.

Бурмак спльовував, хапав портфеля з комерційними паперами і вискакував у вікно.

Лопотів босими ногами по нічній алеї, думав, як осудливо зараз дивиться на нього сусід — добродій Климентій, який не раз торочив, що він таки доргається із своєю комерцією. Бурмак тяжко зітхав, але на більше не вистачало часу: клята пантера напосідала ззаду, от-от мала вхопити за ноги.

Бурмак відбивався портфелем, дорогоцінними фінансовими документами — ніякого результату. Врешті-решт виплигував на своє звичне місце — розлогу сосонку біля міського парку. А вже звідти мужньо відбивався од мари ломакою, час від часу відстрілювався шишками.

Переслідувачка тимчасово підступала, всідалася під деревом. Бурмак не витримував і тицяв їй дулі. На! На! Пантера знімала окуляри, протирала скельця і презирливо хитала головою.

Уранці невиспаний Бурмак поспішав на роботу. Дзвонив по інстанціях, підписував папери, вичитував нерозсудливим підлеглим. А очима невтримно косував на двері. Зараз, ось зараз увійде вона, неприступна, як скеля. Уся в чорному! Поволі зніме окуляри, протре скельця і, навіть не глянувши на підготовлені звіти, осудливо похитає головою: допрацювався, мовляв, знову приховав прибутки!

Але гроза підприємців і комерсантів податковий ревізор Катерина Терентіївна поки що на його господарство не прибувала.

Бурмак з полегшенням чекав вечора, потім чимчикував додому. Пив гарячу каву, буцався з найменшеньким Дормідонтом.

А вночі, лаючись, знову вискакував з теплої постелі і плигав з вікна. Лопотів босими ногами по алеї, з жахом забирався на кудлату сосонку. І вже звідти до самого ранку, поки не прокидався, тицяв чорній «пантері» дулі, примовляючи:

— На! На! Діждешся від мене податків!..

Іван КИДРУК.

Рівне.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада У[illegible]раїни.

Видавец[illegible] — Президія Верховно[illegible] [illegible]ади України.

2520[illegible] м. Київ-19, вул. М. [illegible]рушевського, 5.

Га[illegible]а виходить з 1 [illegible] 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

♦ Рукописів не повертаємо.

♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 391035.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311177.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».